

Özgür gelecek

1 - 15 EKİM 1993 SAYI:13 FİYATI: 10.000 TL (KDV DAHİL)

ÇALIŞANLARIMIZA YÖNELİK SENARYOLAR

7. sayfa

TKP/ML - PKK TARTIŞMASI

8,9,10. sayfalar

ÖZGÜRLÜK MAHKUMLARI YARGILIYOR

7. sayfa

MAO

Ferhat ALI 5. sayfa

DİSK TEKSTİL'DE İŞÇİLERİ KOVDULAR

11. sayfa

HALK ORDUSU'NDAN ÖĞRENELİM

20,21. sayfalar

PARTİZAN İNANCI

18,19. sayfalar

HALK SANATÇISINA SAHİP ÇIKTI

16. sayfa

ÇOLDE BİR SERAP : GAP

15. sayfa

Devlette kurt kanunu

■ Eğer devlet, halkın bağımsızlık ve Halk Demokrasisi mücadelesini kanla, kurşunla bastırmayı gelenek haline getirmişse, toplumsal çürümenin baş nedeni ise ve bu gerçek ayyuka çıkmışsa, bu onun ömrünün bir hayli kısaldığını gösterir. Bu pislikten bireyleri kurban ederek kurtulamazsınız! Ancak muazzam bir alt-üst oluş, yani bir devrim sizleri bütün pisliklerinizle beraber layık olduğunuz yere gömecektir.

3. Sayfa

Bu pisliğe "Temiz Eller Operasyonu" değil, bu ellerin kudreti gereklidir.

Deri işçileri

■ Çorlu Sağlık Mahallesi deri işçileri sendikalaşmayı başardılar. 5 aydır süren savaşımların zaferiyle noktalandı.

14. Sayfa

Karadeniz halkı gerillayı sahipleniyor

■ "...TKP/ML TIKKO gerillalarının sürdürdükleri faaliyetlerin, halk üzerinde oldukça olumlu etki bıraktığını gördük.

Gerillaların köylülerle dayanışması, ilişkilerindeki olumluluk, köylülerin anlatımlarındaki coşkuyla ortaya seriliyor."

4. Sayfa

Faşist Peru rejimi PKP'yi durduramıyor.

Peru'da şehirler kuşatılıyor

■ Peru Komünist Partisi şehirleri kuşatma kararı aldı. Emperyalist karargahlar ve gerici rejim büyük çaplı vuruşlara hedef oluyor. ABD terör "uzman"ları, rejimin en fazla bir yıl dayanabileceğini itiraf ediyorlar.

22. sayfa

Dersim - Ovacık'ta devlet terörü

■ TC, TIKKO ve ARGK gerillalarının saldırılarına, sivil halka misilleme yaparak cevap veriyor. Toplam 10 ev, 6 taksi, 1 traktör ve 1 minibüs askerler tarafından yakıldı. Ertesi gün Kepir Yaylası bombalandı. Şavaklar'dan 1 kadın öldü 5 kişi yaralandı.

5. Sayfa

Devrimci orduda disiplin

■ ...Meselelere bilimsel bir gözlemci olarak katılmayanlar devrimci dönüşümü sağlayamayacakları gibi, kafayı pazar sepeti olarak taşımaktan da kurtulamayacaklardır.

12. Sayfa

DEP'e karşı "kıskaç hareketi"

■ DEP Genel Başkanı ve Özgür Gündem gazetesinin sahibi Yaşar KAYA, Demirel'le görüşükten bir hafta sonra tutuklandı. DEP milletvekilleri "halkın içine dönmeyi" tartışıyor.

7. Sayfa

Kartal Büromuzu açtık

■ Yayınlarımıza ve çalışanlarımıza yönelik baskıların yoğunlaştığı bir dönemde Kartal İrtibat Büromuzu açtık. Pervasız baskı ve saldırılara karşı yeni bir mevzi açmanın onurunu taşıyoruz.

7. Sayfa

Okurdan

Nurgül BÖLÜKBAŞI (Yıldız)

Tomurcuk bir çiçek açtığınız yüğümüzde

Gözü dönmüş caniler iki yoldaşı daha ayırdı bizlerden. Ancak bizden ayrılan yalnız bedenlerimizdir. Mücadelenizi hep yaşatacağız, söz veriyoruz. Biliyoruz ki kanınızla suladığınız topraklar gün geçtikçe kabarmakta ve eli kanlı, yüzü kara faşistler şimdiki daha çok korkuyorlar sizden.

Tahammülünüz kalmamıştı düzenin kokmuşluğuna, bunun için sarıldınız silaha. Yoksul emekçi halkın kurtuluşunun ancak gerilla savaşıyla olacağı inancı ve kararlılığı daha fazla tutamadı sizleri. Yanlızca, bu yolu doğru bulmak, inanmak yetmiyordu. SAVASMAK gerekirdi. SAVASMAK yine SAVASMAK. Baba yoldaşın "Bir Dersim yazmaz, hedef bin Dersim olmalı" sözünü kendinize rehber edinerek, çetin ve o kadarda şanlı, onurlu bu yolda, kısa süren gerilla yaşamınızda omuz omuza ve yiğitçe savaşarak şehit düştünüz. Sirtini düşmana dayayıp, halkı ve onun için savaşan gerillayı ihbar eden alcaıklar, TC'nin beyaz ordusunu güçlü görüp, ona sığınanlar da bilmeli ki hiç bir güç halkın silahlı gücü kadar etkili ve güçlü olamaz.

Ancak düşmana, ihbarcıya, haine inat; baskıların, işkencelerin ve katliamların dahada yoğunlaştığı günümüzde Gerilla Savaşını yükseltmenin aciliyetini ve ÇAĞRINIZI bir kez daha gösterdiniz.

Altınçağa giden yolda ölümsüzleştiniz. Mücadelenizi mücadelemizde yaşatacağız. Saraylar saltanatlar çöker. Kan kusar bir gün, Zulüm biter menekşelerde açılır üstümüzde

Leylaklarda güler,
Bugünlerden geriye
Bir YARIN'a GİDENLER,
Birde YARIN ADINA DİRENENLER
KALIR.

AMASYA ÖZGÜR GELECEK OKURLARI

Saldırıları, daha güçlü karşı koyuşa yönlendiriyor

Umud yayımcılığın değerli çalışanlarına

Ateş gülleri şehitlerimizin ve kavgacı dostlarımızın yüreğimize ve bilincimize kattıkları sevgi, inanç ve coşkunlukla sizleri selamlıyor, değerli çabalarınızın başarılarınızın devamını diliyor, bekliyoruz.

Değerli dostlar! Sosyalist basına karşı egemenlerin yönelttiği tüm baskılara rağmen kararlı bir şekilde yayın politikamızdan taviz vermeden çabalarımızı sürdürmenizi ümit vericidir. Kurtuluş yolunun genişlemeye başladığı ve kurtuluşunun Halk Savaşı'yla belirlenmeye başladığı bir sırada halklarımızın bilinçlenmesine katkıda bulunan kişi, kurum ve kuruluşlara yönelen baskılar tek başına onların korku ve baskı ortamlarını teşhir etse de sorun aslında egemenlerin en ufak bir, sınıf öncüsü ve devrimci örgütler önderliğinde yapılan eylem karşısındaki güçsüzlükleridir. Çünkü başvurdukları karşı-devrimci zor bunun göstergesidir. Tarih göstermiştir ki halkın çıkarlarının zıddına, bir avuç sömürücüye hizmet eden zor, kendi sınırların başlangıcı olmuştur.

Bugün bu zorla halk kesimlerinin önüne her alanda dikilmekteler. Köyde jandarma, Ozel Tim, kontr-gerilla, şehirlerde asker, polis, demokratik kuruluşların karşısına yasaklayıcı bir mantıkla çıkmaktadırlar. Tabiki bu yasaklayıcı mantık işkenceden, katletmeden kopmamakta. Yasal alandan koparmak istedikleri devrimci-demokrat dergi ve gazetelerin muhabirleri kaçırılmakta, işkencelerde katledilmekte. Fakat, bu yine de bir engel değildir. Her saldırı sonrası nasıl halklarımız daha güçlü bir karşı koyuşa yöneliyorlarsa, sosyalist basın da daha güçlü ve daha susturulamaz olacaktır. Çünkü sosyalist basın halkın sesidir, bizim sesimizdir. Bizler de, "Vahşetin olduğu yerde susmak onaylamaktır" bilinciyle Özgür Gelecek, Partizan, Yeni Demokrat Gençlik şahsında somutlaşan sesimize ses katacağız.

Çezaevinde olmamız dolayısıyla desteklerimiz sınırlı da olsa gerek yazın alanında gerekse de üzerinize yoğunlaşan baskılara karşı protestolarımızla yanımızda olacağız, sizleri sahipleneceğiz.

Ceyhan Cezaevi TKP/ML TIKKO davasından ismet ÇETİNKAYA

Komünistler Diyari Paris'ten Merhaba

Paris proletaryası iktidarının ilk tarihi yenilgisini yaşadığı yenilgi nedenleri üzerine proletaryası diktatorluğu tezi geliştirildi ve bu paha biçilmez devrimci deney ve tecrübeler dünya proletaryasına ve ezilen halklarına bırakıldı. Paris '68 gençlik hareketinin

çekim merkezi oldu. Paris, afrikalı, Asyalı halkların zengin zengin kültürüyle tanıştı. Renk renk emekçileri, siyahı, beyazı, sarısı, kumralı tanrı. Paris işsizleri, sarhoşları yabancıları evsizleri metrodan uyanları soğukta sokak ortasında ölen evsizleri tanıdı. Paris, kültürler mozaği devrimler şehri, Paris.

Bugün bu güzelim kent sermayenin kirliliğiyle gözyaşı akıtmaktadır. Karanlık yaşamı çok renkliliğin üzerinde hakim kılmak istiyor egemen güçler. Kapitalizmin doğasında olan yıkım, bugün Avrupada egemen hale sokulmuştur, Pariste payına düşeni almıştır. Kültürler mozağı Paris şehri, bugün egemen tekeli sermayenin meşru, gayrimeşru ticaretin döndüğü bir kent haline gelmiştir. Uyuşturucu ve beyaz kadın ticareti, sahte ve kara para dolaşımı çok renkliliğin üzerinde hakim kılmak istiyor egemen güçler.

Kapitalizmin doğasında olan yıkım, bugün Avrupa'da egemen hale sokulmuştur, Pariste payına düşeni almıştır. Kültürler mozağı Paris şehri, bugün egemen tekeli sermayenin meşru, gayrimeşru ticaretin döndüğü bir kent haline gelmiştir. Uyuşturucu ve beyaz kadın ticareti, sahte ve kara para dolaşımı hayali ticaret, kapitalizmin doğası gereği çarpıklık yıkım ve kirlilik, ekonomik ve siyasi kriz sonucu doğan milyonlarca işsizler ordusu, sosyal huzursuzluk, alttan gelişen toplumsal hoşnutsuzluk emperyalist burjuvanın uykusunu kaçırmaktadır. ABD emperyalizminin dayatması sonucu çıkarılan tarım politikası Fransız köylüsünün var olan hoşnutsuzluğuyla patlamaya neden oldu. Pasif ve radikal eylem çeşitlikleriyle devleti ciddi ölçüde rahatsız etmeye başladı. İşçi sınıfı cephesinde hoşnutsuzluk had safhada olmasına rağmen bilincil bir önderlikten yoksun olmasından dolayı mevcut burjuva sarı sendikalar CGT vb. sendikalar tarafından pasifize edilerek düzenin sınırları içinde eritilmektedirler. Keza gençlik kesimi de özde lisei gençliğin düzene olan hoşnutsuzluğu doğru ve bilinçli bir komünist önderlikten yoksun olmanın sancısını çekmektedir. Herşeye rağmen Fransa gelecekte radikal huzursuzluklara gebe. Bu ciddi toplumsal rahatsızlığı önceden sezinleyen emperyalist burjuvazi halkın gelişen muhalefetini başka haklarıyla bu hoşnutsuzluğun nedeni olarak göçmen işçiler ve yabancı göçmenler gösterilmektedir. Artık emperyalist burjuvazi bir günah keçisi bulmuştur. Geçici olarak rahat bir soluk alabilir belki.

Nasilki faşist Türk devletine göre Türkiye'deki işsizliğin toplumsal huzursuzluğun sorumlusu gerçekte kendi çürümüş devleti olmasına rağmen bunun sorumluluğunu bir dönem "kökleri dışarıdaki komünistler" olarak gösterilmeye çalışıldıysa da bugün bu sorunların günahını Kürt ulusal kurtuluş mücadelesine ve sosyal kurtuluş mücadelesi verenlere yüklemeye çalışıyorlar. Bunun propagandasını da her türlü kiralık ve satılmış kaleşörler ve adına aydın-

yazar denilen satılmış beyinler yapmaktadırlar.

Boyalı resmi basın hergün yeni suni çelişkiler yaratmaktadır. Alevi-Sünni çelişkisi vb. gelişen toplumsal muhalefeti yanlış yerlere kanalize ederek boyalı resmi basın ve satılmış yazar-çizerler, kiralık uşaklar, devletlerine olan şükran borçlarını ödemektedirler

Ote yandan kendilerine sol sosyalist maske takan iflah olmaz burjuva yolcuları Türkiye'nin asıl gerçek gündemini saptırmak için sahte dinsizlik laiklik-şeriatçılık gibi yanlış propagandalar yaparak suni toplumsal çelişkiler yaratmaktadır. Ne devletin yalan propagandaları ne de adına sol denilen burjuva yolcuların suni çelişki yaratma propagandaları gelişen ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesini durduramayacaktır, güçleri buna yetmeyecek. Dün Maraş'ta oynanan oyun bugün Sivas'ta oynandı. Oyun aydınır değişen oyunculardır ve yerdir.

Fransız emperyalist burjuvazisi de ekonomik toplumsal huzursuzluğun, işsizliğin, uyuşturucu ticaretinin sorumluları olarak, yabancıları göstermektedir. Burada da bu propaganda görevini bir yandan sağ basın bir yandan adına sol denilen esen ihanet rüzgarıyla daha da sağa savrulan iflah olmaz burjuvalar yapmaktadır. Yabancı düşmanlığı olabildiğine pompalanmaktadır. Fransız halkına toplumsal suçlar olarak yabancıları gösterilmektedir. Son seçimlerde sahte sosyalistlerin büyük oy kaybıyla sonuçlanan yenilgisi liberal sağın ve faşist sağın oylarının artması bu propagandaların başarılarının ve iflas eden sahte iki yüzlü sosyal demokrat politikaların çürümüşlüğüdür kanıtıdır. Yabancıların kurtulmak adına işçileri bakanı Charles Pasqua (Şarî Pasqual) tarafından çıkarılan yabancıları sıfırlama amaçlı yasa yabancıları yaşamı zehir etmektedir. Her yabancı Türkiye'deki her Kürt gibi potansiyel suçlu sayılmaktadır. Çıkarılan adına Paskal yasa denilen bu faşist yasa bütün siyasi partilerden destek gördü ve yürürlüğe kondu. Polis istediği yerde istediği zaman her kara kafalıyı arayıp kimlik sorabilecektir, bu konuda medyaya uşaklık borcunu iyi ödedi.

Fransa'daki satılık burjuva basına, Türkiye'deki satılık faşist basına karşı MLM ideolojisinden aldığınız cesaretle halklara gerçek haber yorum perspektifi sunma mücadelenizden dolayı siz özgür gelecek gazete çalışanlarını devrimci duygularıyla kutlarız.

Bizler Paris'teki siyasi tutsaklar olarak her 15 günü ipe çekerek Özgür Gelecek'in bir sonraki sayısıyla birlikte olabilmek için msabırsızlıkla bekliyoruz. Yayın yaşantınızda başarılar dilerim. Özgür Gelecek topluma olan inançla sizleri selamlıyorum.

Yaşasın halkların kardeşliği
Yaşasın proletaryaya
enternasyonalizmi

Paris'te Sante cezaevi'nden TKP/ML tutsağı A.baki Mukyen

özgür gelecek

elinize daha sağlıklı geçiş istiyorsanız
ABONE OLUN!

ABONE BEDELİ: Yurtiçi
6 aylık (12 sayı) 120.000 TL 1 yıllık (24 sayı) 240.000 TL
Yurtdışı
6 aylık (12 sayı) 48 DM 1 yıllık (24 sayı) 96 DM

Banka makbuzunun fotokopisini

"Özgür Gelecek Gazetesi, Umud Yayımcılık Ltd. Şti. Oğul Sokak No. 16/2 Sultanahmet/İSTANBUL" adresine gönderin.

— 6 aylık/1 yıllık gazete bedeli olarak 120.000 TL/240.000 TL'yi Kemal Boztaş, T. Vakıflar Bankası Nuruosmaniye Şubesi Hesap No. 2004187 yurtiçi hesabına yatırdım. Makbuzun fotokopisi ektedir.

— 6 aylık/1 yıllık gazete bedeli olarak 48 DM/96 DM'yi Kemal Boztaş, T. Vakıflar Bankası Nuruosmaniye Şubesi Hesap No. 2004187 yurtdışı hesabına yatırdım. Makbuzun fotokopisi ektedir.

ADI SOYADI:
ADRESİ:
ŞEHİR:
TELEFON:

İMZA

UMUT YAYIMCILIK VE BASIM SANAYİ LİMİTED ŞİRKETİ Yazışmaları Müdürü: Bülent ÖZDEMİR, Genel Yayın Yönetmeni: Aydın Hanbayat,
Yönetim Yeri: Oğul Sokak No. 16 Sultanahmet-İSTANBUL Tel:516 25 38 - 516 60 20 Faks: 518 23 23, **BÜROLAR:** ANKARA: Necatibey Cad. No. 80-12 Maltepe Tel-Faks: 230 63 27,
İZMİR: Mehmet Ağa Mah. 853. Sok. Özyurtsever İshanı Kat:2 No:212 Konak Tel: 419 309,

ÇUKUROVA: Atatürk Cad. Belediye Karşısı Çıkmaç Sokak Seven Ap. Kat 1 Daire 1 Tel: 573 780 Adana,

MALATYA: Tabakhane Mah. Balacılar Çarşısı Yanı Sarıbeyoğlu İshanı K:2 NO:64 Tel-Faks: 22 08 04, KAYSERİ: Sivas Cad. Stad İshanı Kat:6 NO:605.

Avrupa Temsilciliği: Basel Halkevi Erlen Str. 58-4057 Basel SCHWEIZ

ABONE KOŞULLARI: Yurtiçi, 6 aylık (12 sayı) 120.000 TL, 1 yıllık (24 sayı) 240.000 TL, Yurtdışı, 6 aylık (12 sayı) 48 DM, 1 yıllık (24 sayı) 96 DM, Yurtiçi Hesap No: Hasan BÜYÜKDERE: Yapı Kredi Bankası Çemberlitaş Şubesi Hesap No:Mark Hesabı: 3001530-5, Avusturya Şilini: 3001531-3, TL Hesabı:94597-2
Baskıya Hazırlık: UMUT YAYIMCILIK, Basıldığı Yer:AYDINLAR MATBAASI, Dağıtım: YAY-SAT

Düzen Partileri, çürümüş düzenin kokuşmuşluğunu kurbanlarla aklamaya çalışıyor

Kirilik ve kokuşmuşluktan, kişiler kurban edilerek değil; sosyal devrimle kurtulur. Egemen sınıflar, sivil örgütlenmenin temeli dedikleri siyasi partilerinin kokuşmuşluğu karşısında paniğe kapıldılar. Bu paniğe alelacele bazı kişileri günah keçisi ilan ederek partilerini "temize" çıkarmaya çalışıyorlar.

Haftalardır gündemden düşmeyen İSKİ rezaletinin saçtığı koku, egemen sınıfların çürümüşlüğüne tahammül edilemez iğrenç kokusudur. Egemenler, günü kurtarmak için hemen suçlular buldular. Kontra basın, görevi gereği aldığı emirlere uyarak, İSKİ olayını gündemin odak noktasına yerleştirdi ve namuluları ona doğrulttu. Böylece Türkiye Kürdistanı'ndaki kirli savaşı gözlerden uzak tutmaya çalıştı. Buradaki amaç, sadece kirli savaşı gözlerden irak tutmak değildir. Yanı sıra halkın burjuva partilerine olan güveninin düşerek en alt düzeye inmesinin hakim sınıflarda yarattığı paniğe ve telaşlı çirpiniş davranış biçimidir. Bu felâstır ki, Ergun Göknel'i alelacele hapse taktı.

Görünen o ki, egemenler "temiz toplum" adına birkaç kurban daha seçecekler. Bütün faşist diktatörlerin vazgeçemeyeceği bir yöntem, faşist TC diktatörlüğünün kullanması düşünülemezdi. Çünkü paranın iktidarına dayalı tüm toplumların ortak yazgısıdır bu.

İSKİ olayının, böylesi ilk olay olmadığı da biliniyor. Hemen yanibaşında, daha mürekkebi kurumadan raflara terk edilen İLKSAN olayı var. Daha gerilere gidildiğinde, ANAP bakanlarının "Yüce Divan"lık davaları var. Hükümet, stepnesi partilerin yıpranmaması için bütün bu davaları bir çırpıda rafla kaldırılabilir.

Burjuva partileri için yolsuzluk ve rüşvet, bir yerlere ulaşmanın köprüsüdür. Bu köprü olmaksızın düzenin çarkları pek dönmüyor. İSKİ olayında ise, kabak SHP'nin başında palladı. Burada "temiz toplum" dan ziyade, ciddi siyasal cebelleşmeler mevcuttur. Özellikle konusundaki hükümetin SHP kanadını hizaya getirme çabası vardır. Kısacası; İSKİ olayı, duru gökte çakan bir şimşek gibi görünüyorsa da, bu olayın yüzeyel yanısırdır. Asıl neden, içten içe ve dipten kaynayan siyasal cebelleşme ve çıkar hesaplarıdır. Eğer böyle olmasaydı, İLKSAN olayını, ANAP yolsuzluklarını örtbas edenler, bu yolsuzluğu da pekâlâ örtbas edebilirdi. Ve Ergun Göknel, keşişlere özgü bir yalnızlık kaderine terk edilip içeri tikilmezdi.

Kontra basın işgüzarlıkla İSKİ olayının üzerine giderek onu daha fazla deşince, olay daha da boyutlandı. Kurban ettikleri kişileri aşan yolsuzluk zinciri, parti başkanları ve bakanlara kadar uzandı. Düzen partileri, birbirlerini yaptıkları yolsuzlukları açıklamakla tehdit etmeye başladılar. Böylesi olaylar burjuva demokrasilerinde bile istifalarla hükümeti çöktürür; Türkiye'de düzenin ve TC devletinin iğrençliklerinin ortaya çıkmasından korkan "Adalet" Bakanlığı ve savcılıklar panik içinde alelacele, İSKİ yolsuzluğu hakkında yayın yapan basın-yayın organları ve bu konuda bilgi veren kişiler hakkında soruşturma açtı. Böylece, işgüzarlık yaparken haddini aşan kontra basının kulağı çekildi. Ve bu olayla ilgili yayın yapılmaları durduruldu.

Bütün bunlar neyin göstergesidir?

Bunlar göstermektedir ki, egemen sınıflar cephesindeki çürüme, toplumsal bir çürümeye dönüşmüş ve toplum, baştan aşağı kirlenmeye terk edilmiştir. Buna karşın, sermayenin has adamı Karayalçın'ın "pırl pırl, tertemiz bir parti teslim alıyorum" şeklindeki sözleri ise, açık bir yüz-süzlük örneğidir. Toplumsal kirlenmenin bu düzeye varması, tamamen egemen sınıflar ve onların siyasal partilerinin doğası gereğidir. Bu kirliliğe bulaşmayan bazı milli burjuva partileri ise, devlet terörüyle yokedilmeye çalışılmaktadır.

DEP milletvekillerinin güpegündüz sokak ortasında kurşulanması ve katledilmesi ile DEP Genel Başkanı Yaşar KAYA'nın hapse tikilmesi vb. tamamen, "aykırı sesler" in susturulmasına yöneliktir. Topyekün savaşın bir parçası olarak, kazanılmış mevzilerin haydutça dağıtılması; bedeller ödenmeden, üzerinde yükselmeye çalışılan bazı mevzilerin kalıcı olmayacağını göstermektedir. Özellikle DEP'in ısrarla parlamento ahırını terketmemesi, egemenleri bu yönde daha da cesaretlendirmektedir. DEP'i "hizaya" getirme çabaları tüm yoğunluğuyla sürerken, DEP'in tavrısız bir şekilde kendisini TC'nin "adaletine" bırakması tamamen ahmaklıktır. Bu ahmaklığın uzun süre devam etmesi halinde, halkların mücadelesinde onarılması zor yaralar açacaktır.

Bugün oluk oluk kan akıtılması, yaygın ve derinliğine bir kirliliğin yaşanması hiç kimseyi şaşırtmamalıdır. Emeğin köleleştirilmesi üzerine kurulu her gerici, faşist diktatörlüklerin güzergâhıdır bu. Eğer devlet, halkın bağımsızlık ve Halk Demokrasisi mücadelesini kanla, kurşunla bastırmayı gelenek haline getirmişse, eğer devlet, toplumsal çürümenin baş nedeni haline gelmiş ve bu gerçek ayyuka çıkmışsa; bu, o devletin ömrünün bir hayli kısaldığını gösterir.

Daha açık ifade edecek olursak; Bu düzenin siyasal cephesindeki bekçileri olan ve burjuva alışkanlıkları gözleri bağlanmış bu düzenin diplomatları iyi biliyor ki bu düzen, tüm gözzeneklerine dek kirlenmiş ve lağim kokuyor. Bu birincisi. İkincisi; bu kirlilik, sadece tatmin yollarının ve zevkin rezilleştiği, para, çamur ve kanın birbirine karıştığı şatafatlı

kutlamalarda aranmamalıdır. Üçüncüsü; bu düzen yapısı gereği daima rüşvet, yolsuzluk ve her türlü namussuzluğun içinde debelenmek zorundadır. Dördüncüsü; gerçeklerden utanç verici bir şekilde uzaklaşmış her insan bilirdi, rüşveti, yolsuzluğu, çürümeye ve yıkımı koşullandıran emperyalizme bağımlılık ortadan kaldırılmadan ve Demokratik Halk İktidarı kurulmadan, daha çok İSKİ'ler yaşanır.

TOPLUMSAL KİRLİLİKTEN KURTULMANIN YOLU SOSYAL KURTULUŞ MÜCADELESİDİR

Düzenin ve devletin yarattığı toplumsal kirlilik, bireyleri de önemli derecede kirlenmiştir. Sorunun özü buradadır. Bu öz, kirlilikten arınmanın aciliyeti daha da yakıcılaştırmaktadır. Bugün dağların doruklarında silahların senfonisi, ardeşlikleriyle birlikte verdikleri kirlilikten arınmanın mücadelesi, tüm şiddetle devam etmektedir. Bu mücadelede bir yandan özlemini çektiğimiz yeni insanı yaratırken; diğer yandan da her türlü

kiriliktan uzak Yeni Demokratik toplumun temelleri atılmaktadır. Proletarya Partisi önderliğindeki işçi-köylü ordusu bu Yeni Demokratik toplumu yaratmak için silahların eleştirel gücünü daha iyi kullanmaya başlamıştır. Her türlü vahşete, katliama rağmen rotasından şaşmayan sınıf titanları, her geçen gün kitlelere daha çok nüfuz etmektedirler. "Bir Dersim yetmez, hedef bin Dersim olmalı" sözü, her geçen gün daha çok hayata geçirilmektedir. Munzurlardan, Kaçkarlardan, Topçaklılardan, Toroslardan, Pıran'dan yükselen özgürlük kıvılcımları, emekçi halkın umudu haline gelmiştir.

Bu durum şehirler için de geçerlidir. Düzenin tüm pisliklerini yaşamlarıyla gözlemleyen şehirlerdeki halk, çok daha güçlü arayışlara girmiştir. Burjuva partilerinden ve parlamentodan önemli derecede umudu kesilen halk, daha radikal arayışlara girmiştir. Proletarya Partisi'nin bu alanda önüne koyacağı kısa ve uzun vadeli taktiklerle, buralarda da halka nüfuz etmemesi için hiçbir engel bulunmamaktadır.

Egemenler kırlarda ellerinden kacırdıkları inisiyatifi şehirlerde de ellerinden kaçırmamak için güç toplayıp yoğun saldırılara girişmektedirler. Mehmet Sincar'ın cenaze töreninde halka vahşete saldırılması, bu kaygının ürünüdür. Son dönemlerde TKP/ML, Dev-Sol ve PKK'ya yönelik kitlesele tutuklamaların ardındaki gerçek yine aynı kaygılardır. Çünkü şehirlerdeki halk artık alternatif güçlere yönelmektedir. Bu alanda öncünün fonksiyonu belirleyici olacaktır. Proletarya Partisi'nin kırlardan başlattığı görkemli kalkışa, şehir örgütlenmelerinde ayak uydurmak zorunluluğuyla karşı karşıyadır. Toplumsal kirlilikten kurtulmak buradan geçer.

Toplumsal kirlilikten arınmanın yolu; yoksulu zengine, güçsüzü güçlüye, işçiyi patrona, köylüyü ağaya sıçrama tahtası yapan bu düzene karşı tüven almaktır. Kırdan arınmanın yolu; düzen değişikliğini zorunlu kılar. Her türlü sömürü, yolsuzluk, rüşvet, kapkaççı yapıya son verecek şey, sınıf perspektifli Proletarya Partisi önderliğinde Yeni Demokratik Devrim'dir. Buna ulaşmanın yolu ise, şaşmadan dağların sesine kulak vermek ve ses katmaktır. Halka topyekün bir savaşın açıldığı, insanların sorgusuz-sualsiz evlerde sokaklarda "terörist" diye katledildiği günümüzde bunun aciliyeti tüm yakıcılığıyla daha da da-yatmaktadır.

Nerede zulüm
varsa orada
isyan vardır.
Halkın
gazabından
kurtulamaya-
caksınız!

TKP/ML - PKK tartışması

Bugün kayda değer iki güç topyekün savaşa karşı gerilla savaşı yürütüyor. Bu güçler TKP/ML ve PKK'dır. Devletin bu iki örgütü karşı karşıya getirip çatıştırmak iste-mesi tamamen "böl-yönet" politikasının ürünüdür. Ancak iki örgüt sık sık bir araya gelerek durum değerlendirmesi yapıp, aralarındaki sorunları çözmeye çalışmaktadırlar. Aşağıda sunacağımız görüşme halka açık olarak yapılmıştır. Dersim muhabirimizin de izlediği görüşmeyi görüşme tutanağından olduğu gibi yayınıyoruz.

Görüşme Düzeyi: TKP/ML DOĞU-DERSİM ALT BÖLGE PARTİ-ORDU ORGANI İLE PKK DERSİM EYALETİ 4. BÖLGE KOMİTESİ.

Görüşme Tarihi: 13 Ağustos 1993
TKP/ML TİKKO'yu Temsilen: Doğu Dersim Alt Bölge Siyasi Komiseri AH. PKK'yı Temsilen: 4. Bölge Komitesi Adına AN. ve AA. Konuşacaklardır.

TKP/ML Temsilcisi: Görüşmenin amacına ulaşması için şu gündem maddelerini öneriyorum:

- 1- Karşılıklı Görüş Alışverişi,
- 2- Bölgede Mevcut Politik-Askeri Durum, Önümüzdeki Görevler ve Eylem Birliğinin Önemi Üzerine,
- 3- PKK'nın Partimizle İlişkileri,
- 4- PKK'nın Halka Yaklaşımı,
- 5- Öneriler.

PKK Temsilcisi: İlk etapta iki dost örgütün bir araya gelmesinin ben anlamı buluyorum. İkincisi; PKK'nın TKP/ML güçlerine karşı olsun ayrıca Türkiye sol örgütlerine karşı olsun tavrı açık ve nettir. Bu temelde arkadaşların gönderdiği notu biz de uygun gördük ve biz bu çağrıya geldik. Dost örgüt olarak dediğimiz TKP/ML, son günlerde ortaya çıkan köylülerden tutun da sizlere kadar yansıyan ve TKP/ML MK-AK imzalı bildirinin dağıtılması, PKK hakkında olan anti-propagandasının yapılması ve bu bildirinin çamur atma niteliğinde olması kabul görülmez. Ancak TKP/ML ile PKK arasında bu sorunun çözümü ve dolayısıyla da eylem birliğinden tutun da birçok konuda yardımlaşmanın olacağı, ayrıca hedefimiz de aynıdır. TKP/ML mücadelesini her anlamıyla desteklemek, dost dediğimiz örgüt olarak baktığımız TKP/ML'nin anti-propagandaları konusunda duyarlı olması ve bizim istediğimiz dürüst ve samimi olmak, PKK'yı da anlamak gerekiyor. Bizler devrimci ve dost gördüğümüz örgütlerle ve savaşmak isteyen örgüte ve özellikle de Kürdistan'da savaşan örgüte, yardıma ve her konuda yardıma hazırız. Hangi örgüt olursa olsun. Ama bunun yanında çözülmesi gereken bildi-

ride geçen PKK'ye karşı savaşmak kutsaldır demenin ne olduğunu bazı köy toplantılarında yapılan anti-propaganda-nın yapılması ve bu konuda A. arkadaşın cevap vereceğini umuyoruz. Eğer PKK'yi dost ve devrimci olarak görüyorsanız bu-na göre açıklamanızı bekliyoruz. Devamında da bu sorunlar çözülsün üst düzeyde görüşmelerin yapılması daha olumlu olur. Bizim istediğimiz bu açıklama-dan sonra olur. Yoksa PKK'nın yönelimi farklı olur. Esas olarak bu anti-propa-ganda konusunda açıklama yapılсын ki ondan sonra diğer gündemleri görüşelim.

TKP/ML Temsilcisi: Biz gündem maddelerini önerirken önem sırasına göre ilerliyoruz. Belirttiğiniz konu 3. gündem maddesince, yani PKK'nın partimizle ilişkileri gündeminde işlenebilir. Belirttiğiniz sorun bu gündem içinde ele alınarak çözümlenebilir.

PKK Temsilcisi: Biz öncelikle belirttiğimiz konu hakkında görüş belirtilmezse bu konuda açıklanmalı. Bu açıklanmazsa görüşme olmayacağına belirteyim. Eğer devrimci örgüt olarak görüyorsanız bize belirttiğimiz konuların açıklanmasını, o zaman bizler esas olarak onların belirttilmesini istiyoruz.

TKP/ML Temsilcisi: Görüşmenin bu-na bağlanması yanlıştır. Bu konu zaten 3.gündem maddesinde görüşülecek. Bununla birlikte 3. gündem maddesi öne alınabilir. Dostluk ya da düşmanlık bir bildiriyi göre belirlenmez. Dostluk ya da düşmanlık buradaki konuşmaya göre belirlenmez. Meseleye diyalektik bakış açısıyla bakmak gerekiyor. Bir örgütün dost ya da düşman olduğunu belirleyen şey, bir bildiri değil, o örgütün sınıfsal konum ve karakteri, programı, ideolojik ve politik hattıdır. Bunun dışındaki bir değerlendirme bilimsel değildir.

PKK Temsilcisi: Bizler elbette ki söylediğimizi doğru buluyoruz.

TKP/ML Temsilcisi: Oyleyse gündem maddelerini şu şekilde yeniden düzenleyebiliriz:

- 1- PKK'nın Partimizle İlişkileri,
- 2- Karşılıklı Bilgi Alış Verişi,
- 3- Bölgede Mevcut Politik-Askeri Durum, Önümüzdeki Görevler Ve Eylem Birliğinin Önemi Üzerine,
- 4- PKK'nın Halka Yaklaşımı,
- 5- Öneriler.

Görüşmeden sonra birlik komutanlarımız bir araya gelip eylem birliğine ilişkin somut öneriler üzerine görüşebilir. Komutanlığımız buna hazırdır.

PKK Temsilcisi: Önce bu konuları görüşelim, ondan sonra eylem birliğini görüşürüz.

TKP/ML Temsilcisi: Bu görüşme, konferanstan sonra faaliyet bölgemize

gelir gelmez karşılaştığımız sorunlar nedeniyle bir ihtiyaç haline geldi. Gerek PKK ile bazı konularda ortak tavır belirlemek ve takınmak ve gerekse PKK'nın partimize ve halka yaklaşımdaki bazı problemleri tartışmak üzere Parti-Ordu Organımız PKK Dersim Eyalet Komitesi'ne sözlü ve yazılı görüşme çağrısı yaptık. Geç de olsa görüşmeyi kabul etmesi olumludur.

Esas olarak 1. gündeme değinmek istiyorum. Bununla birlikte diğer konulara değinmekte yarar var. Partimiz, Olağanüstü Parti Konferansını geçtiğimiz baharda yaptık. Konferansımız, partimizin daha önce PKK hakkında yapmış olduğu değerlendirmeyi onaylamış; PKK'nın ulusal burjuva karakterli ve Kürt millî burjuvazisinin temsilcisi olduğunu, millî zulme başkaldırması, faşist Türk Devleti'ne ve dolayısıyla emperyalizme darbe vurup gerilettiği bu suretle ilerici muhtevaya sahip olduğunu, devrimci ve dost bir örgüt olması nedeniyle de desteklenmesi gerektiğini, bununla birlikte ileri sürdüğü talepler, ateşkes ve uzlaşma çabalarıyla reformist bir rotaya adım attığı, ancak hâlâ devrimci özünü koruduğu, ateşkes ve uzlaşma tavrının yanlış olduğunu, silahlı mücadeleyi yeniden başlatmasının doğru ve yerinde olduğunu, bu nedenle uzlaşma tavrının eleştirilmesi ve yeniden silahlı mücadeleyi başlatması için gerekli görüşmelerin yapılması görüşüne varmıştır. Geline aşamada PKK'nın silahlı mücadeleyi yeniden başlaması iyidir ve sevindiricidir. Ancak bunun, uzlaşmayı kolaylaştırmak üzere yeniden başlatıldığını düşünmüyoruz, bu da yanlıştır. PKK'dan, uzlaşmadan vazgeçerek silahlı mücadeleyi sürdürmesini bekliyoruz. Gelelim diğer sorunlara.

Asılsız Gerekçelerle Partimiz Aleyhine Propaganda Yapılması:
Ornek vermek gerekirse, en önemlileri şunlardır: Geçtiğimiz kış Pütümür'de bir barınağımız açığa çıkmış ve 6 yoldaşımız şehit düşmüştü. Bundan hareketle yörede faaliyet yürüten bir PKK birliği

köylerde "Partizanların hepsi çiğ altında kaldı, bir savaşçısıyla bir bölge sorumluları sağ kurtulmuş, onlar da bize katildi" demiştir. Bu yönlü konuşma halk üzerinde moral bozucu etki yaratmış, köylülerin PKK korkusundan yaylaya çıkmasına, bazıların da göç etmesine, diğer bazılarının göçe hazırlanmasına neden olmuştur. Yine bölgede PKK birlikleri tarafından partimiz için "bunlar Kürdistan'da misafirdir, yok olup gidecekler, gitmezlerse biz kovarız" denmektedir. Bu öneriler daha da çoğaltılabilir, ancak bu kadar yeterlidir sanırım.

Yine PKK'lılar tarafından parti taraftarlarımızı baskı yapılıp, kendi örgütsel işleri zorla yaptırılmaya çalışılmış, itiraz edenlere "ya bizi desteklersiniz, ya Kürdistan topraklarını terkedersiniz..." denilerek tehdit savurulmuştur.

PKK'nın Halka Yaklaşımı:

1- Bölge halkının "ya bizi destekleyecek-siniz, ya da Kürdistan topraklarını terkedersiniz" denilerek tehdit edilip baskı altına alınması,

2- Örgüt işlerinin baskıyla yaptırılması, kabul etmeyenlerin tehdit edilmesi,

3- Peynir üreticisi durumundaki yaylacı köylülerden vergi adı altında, üç milyon ile yedi milyon TL arasında değişen miktarda vergi alınması, yine aynı yaylalarda zorla koyun kestirilmesi ve itiraz eden köylüye "gerekirse hepsine el koyarız" denilerek tehdit edilmesi ve PKK'yı eleştirmeye yeltenen bir köylüye "tutuklayın" denilerek gözdağı verilmesi,

4- Zorunlu askerlik adı altında gençlerin zorla dağa kaldırılması; Pütümür'ün bir köyünde genç bir bayan taraftarımızı zorla götürülmeye çalışılması, bir akrabasına Kleşin şarjörü gösterilerek "bu kadar kurşunu ağzına boşaltırız" denilerek tehdit edilmesi, işçilerin dağa kaldırılması. Her aileden en az bir çocuğunun PKK'ye verilmesi için zorlanması,

5- İzine gelen sivil askerlerin otobüslerden indirilerek kurşuna dizilmesi, bunlardan nin yeğeni olduğu söylenen ve daha sonra PKK'den kaçan birinin dağa kaldırılması, daha sonra kaçan bu kişinin PKK'ye teslim olması için akrabalarına baskı yapılması ve hatta yine aynı amaçla akrabalarının rehlin alınarak kaldırılması,

6- Yüklü miktarda vergi istenen bir müteahhidin bu parayı fazla bulması üzerine, dağa kaldırılarak tehdit edilmesi,

7- Büyüğünden küçüğüne bütün esnafın vergiyi, evini kiraya verenlerin vergiyi bağlanması, Tunceli merkezde bütün işçi ve memurların ek ödentilerinin yine vergi adı altında alınması,

8- Tunceli merkeze bağlı Güleç köyünde görev yapan Tokat'lı bir imamın muhtamelen Türk olması nedeniyle öldürülmesi,

9- Tunceli merkeze bağlı Yeşilkaya köyünde altı yıldır görev yapan ve köylüler tarafından sevilen, Eğitim-Sen üyesi iki öğretmenin öldürülmesi. Yine Çemişgezek te iki öğretmenin öldürülmesi,

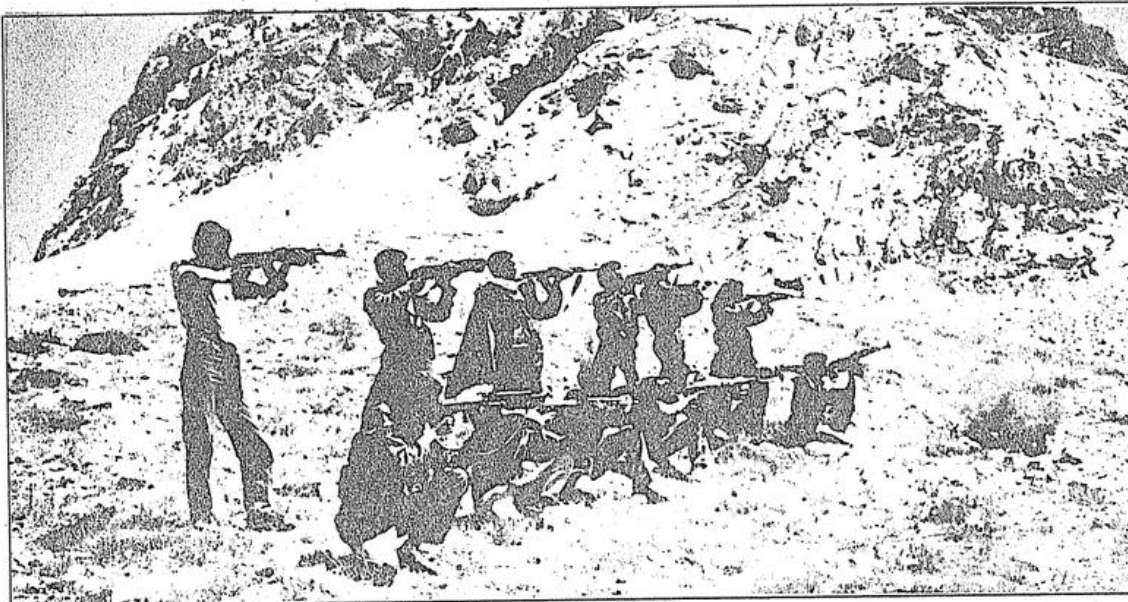
10- Eğitimin milliyetlere göre yapılması gibi gerici bir istemle öğretmenlerin öldürülmesi ve okulların yakılması suretiyle, devletin yöre halkına eğitim hizmeti götürmemesi yönündeki gerici politikasına zemin hazırlamak,

11-Çocuğunu askere gönderdiği için bir köylüye baskı yapılması,

12- DYP Hozat İlçe Başkanının kaçırılarak öldürülmesi ve gerekçelerinin açıklanmaması,

13- Kendilerine karşı çıkan bir köylüye dipçik çevrilerek küfür edilmesi,

14- Diğer devrimci örgütlerin örgütlü

TKP/ML-TİKKO gerillaları Munzur'larda bir eğitim çalışmasında.

PKK gerillaları Bekaa'daki kampta eğitim yaparken.

sempatizanlarını vergiye bağlama ve kendi örgütsel işlerini yapmaya zorlaması, kabul etmeyenlerin sürgüne tehdit edilmesi,

15- Köylülerden yüklü miktarda eşya ve para alınarak vergiye bağlanması, itirazda bulunanlara "davarınızı, tarlanızı satıp ödeyin" denmesi, ödemeyenlerin vergi miktarını birkaç misline çıkarılması,

16- Bir ihbarcının bir PKK şehidinin cenazesini düşmana teslim etmesi üzerine aynı köyden (Mazgirt-Bağın) üç aileden -biri altı aylık bebek olmak üzere-kadın, çocuk, yaşlı-geçmiş oniki insanın suçsuz günahsız yere katledilmesi,

17- Yüklü miktarda vergi vermediği gerekçesi ile Tunceller Otobüs Firmasına bağlı bir otobüsün kundaklanarak yakılması,

18- Taşımacılık yapan bir köylünün kamyonunun yakılması (Ovacık-Kavak),

19- Tunceli merkeze bağlı Uzuntarla köyünden ihbarcı bir bayan öğretmenin cezalandırılarak, onun anne ve babasının da katledilmesi, evlerinin yakılması ve çocuklarının soğuk sonbahar geçesinde dışarıda bırakılması,

20- Bingöl-Solhan'da bir yolcu otobüsünün taranarak korucu akrabalarının da içinde bulunduğu otuz köylünün katledilmesi,

21- Devrimci-demokrat bir belediye başkanı tarafından yönetilen, bağımsız olması nedeniyle devletten, burjuva partilerinden, İller Bankası'ndan yardım alamadığı için hizmeti kendi sınırlı olanaklarıyla götürülen ve kısa vadede hedeflerimiz arasında olmayan Tunceli Belediyesine ait dört çöp kamyonunun yakılması,

22- Erzincan'ın İliç ilçesine bağlı Başbağlar köyünde kadın-erkek, yaşlı-geçmiş hiçbir ayırım yapılmaksızın halktan yirmisekiz kişinin katledilmesi, üç kişinin yaralanması, eliyle evin yakılması ve bu şekilde Sivas katliamına misilleme adı altında devlet güçlerine yönelme yerine halka karşı misillemede bulunma, bu suretle devletin, sosyal kurtuluş mücadelesini ve ulusal mücadeleyi geriletmek için Alevi-Sünni çelişmesini körüklemek, halkı bu şekilde bölme ve birbirine kırdırma gibi gerici, bölücü ve faşist politikasına alet olmak.

Dersim halkı bütün bunları haketmemiştir. Devlette, devletin zulmü ve baskısıyla uğraşan bir halk, bir de PKK'nin baskısıyla uğraşmak zorunda değil. Bu gibi uygulamalar halkta büyük tedirginliğe ve tepkiye yol açmaz ve PKK'yi bu nedenle büyük bir yalnızlık ve teşhir olgusuyla karşı karşıya bırakmaktadır. Halk sizden çekiniyor, derdini ve eleştirilerini yüzünüze karşı dile getiremiyor. PKK'lı olarak değil, Partizan veya bir başka devrimci örgüt görünümü ile dolaşın, bu olguyu daha iyi tespit edersiniz. Tedirginlik özellikle Pülümür civarında uç boyyuttadır. Bu yöremizde yıllardır devletin göç ettirme politikasına direnen köylüler, PKK baskısı, zorunlu askerlik, zorunlu vergi, zorla örgütsel işlerin yapılmasını, Bağın örneğindeki gibi yaşla kurunun bir arada yakılması vb. uygulamaları neticesinde göçe zorlanmaktadır. Göç edenlerin yanısıra göçe hazırlanan bir kısım köylü, partimizin sahip çıkması ve partimizle olan bağı nedeniyle göç etmektен vazgeçmiştir. Yine bölgede zo-

runlu askerlik yasası nedeniyle eli silah tutacak yaşa gelen gençler PKK korkusu ile batıya, şehirlere gönderilmektedir. Bütün bunlar devlime değil karşı-devrim hizmet etmektedir.

Demim de belirlediğimiz gibi, PKK'yi hâlâ devrimci ve dost bir hareket olarak değerlendiriyoruz. Az önce sıraladığımız hareketler dostluk ilişkilerimize gölge düşürmektedir. Bu sorunların görümlüğü giderilmesini istiyoruz. Bu tür uygulamalar sizi zayıflatan, yalnızlığa iten ve düşmanımızın işine yarar niteliktedir. Bütün bunlardan vazgeçin. Bunlar hiçbir devrimci örgüte yakışmaz. Halk zorla, baskıyla kazanılmaz, kazanılmaz, öyle olayı devletin hükümranlığı baki olurdu. Ama görüyorsunuz ki, devletin sonu yakındır. Bunu biliyoruz olamazsınız. Geçmişinizden ders çıkarın ve yanlışlarınızdan vazgeçin. Bunu yaparsanız birbirimize daha çok yakınlaşırız ve düşmana daha etkili darbeler vururuz. Sorumluluklarınızın bilincinde hareket edin, halk size açıkça eleştirmekten çekiniyor ama, arkandan ateş püskürüyor. Halkın sesine kulak verin, eleştirilerine değer verin. Zorla otorite sağlanmaz, halkın gönüllü desteğini almayan hiçbir örgüt muaffak olmaz. Bu anlamda halka eğitim ve inayla gitmek gerekir. Bu alçak gönüllülüğü göstermezseniz, halk eninde sonunda size gerekeni söyleme cesaretini gösterecek ve tamamen kaybeden siz olacaksınız. Bizden dostça uyarması, bunu devrimci sorumlulğün bir gereği sayıyoruz.

Ayrıca bu tür şeylerle uğraşmak zorunda olduğumuz için üzgünüz. İstediğimiz ki, bütün bunlar yerine direk eylem birlikleri üzerinde konuşsaydık. Bizi bu tür şeylerle uğraşmak zorunda bırakmayın; bırakın bütün gücümüzü, bütün enerjimizle düşmana yüklenelim, düşmanla uğraşalım. Zaten asıl meselemiz de düşmanladır.

Eleştiri, dostluk anlayışının bir ürünüdür, düşmanca karşılanmamalıdır. Düşman eleştirilmez, vurulur, ama dostluk bunu dışlar ve eleştiriyi gerektirir. Bu anlamda eleştirilerimizin düşmanca karşılanmasından yana değiliz. TKP/ML MK-AK imzalı bildirinin sonra Ovacık-Hozat yöresinde gerilla faaliyeti yürüten PKK'lıların "bildiri konusunda özeleştiri verilmelidir, yoksa sizi ezip geçeriz, merkez komitemizin emriyle TIKKO ile savaşmaya geldik" diyerek partimizi tehdit ettiğini duyduk ve üzüldük. Bir başka yerde de bu yönlü konuşmalar yapılmıştır. Bu kadar basit bir politika olamaz, dostla düşman böyle birbirinden ayırdedilmez. 12 Eylül öncesinde PKK ile TDKP ve diğer bazı sol örgütler arasında silahlı çatışmalara yol açan aynı mantıktır. Bu mantık doğru olabilir mi? Geçmişinize dönüp bakın, eleştirilerimize kulak verin dedik, kulak vermezseniz de siz bilirsiniz! Sizin yönetimimize tehdit etmeyeceğiz. Ki bu komünist kimliğimize ve kişiliğimize aykırı olur. Ama size karşı sonuna kadar ideolojik mücadelemizi sürdüreceğiz, bunu bilersiniz.

Son olarak bildiri konusuna değinmek istiyoruz. Soruna ilişkin AK imzalı bir bildirinin dağıtıldığını öğrenmekle birlikte, elimize ulaşmadığı için bahsettiğiniz bildiriyi de aynı olup olmadığını biliyoruz.

Özgür Gelecek'te AK imzalı bildirden bazı pasajlar aktarılmış, bakıp aynı bildiri olup olmadığını çıkarabilirsiniz. Söz konusu olan o bildiriyse bahsettiğimiz konular çerçevesindedir. Bildiride ileri sürdüğünüz gibi PKK'ya karşı savaş çağrısı yok, olamaz da. PKK'ya karşı politikamız ve tavrimiz açıktır. Tabanımıza sürekli olarak "Dost Ve Devrimci Örgüt Olarak PKK'yi Destekle Ve Eleştir" perspektifiyle seslenmekte ve öyle davranmaktayız. Aksî iddialar asılsızdır ve politikamızla çelişmektedir. Somut olaylar özümlünde ise zorunlu askerlik, zorunlu vergi ve örgütsel işlerin baskıyla yapılmasına karşı olduğumuzu, bunların zorla yapılmasına karşı çıkılması ve gönüllülüğü esasına göre gerektiğinde ise her türlü yardımın yapılmasını söylemişizdir. PKK bu yönlü yanlışlarından vazgeçene kadar da bunu söylemeye devam ederiz. Bildiri de bu içeriklidir zaten. Kısaça söyleyeceğim bu kadar. Buyurun konuşun, olgun ve eleştirel yaklaşım bekliyoruz. Bizi rahatsızlıkla eleştirebilirsiniz, eleştiriye yaklaşımımızı biliyorsunuz, eleştirilerimize ihtiyaçımız var, bütün devrimci hareketlerin eleştirilerine ihtiyacımız var, halkın eleştirilerine ihtiyacımız var, eleştiri bilimsel olduğu ölçüde bizi geliştirir. Teşekkürler.

PKK Temsilcisi:
Her şeyden önce PKK'nin Türkiye devrimci hareketleriyle olan ilişkileri bellidir. Onlarla bütün ilişkilerini koruması tüm devrimci hareketler nezdinde partinin yaklaşımı diyalektiktir bir bakış açısıyla yaklaşılıyor. Türkiye sol hareketinin Kürdistan'daki mücadele nedeniyle nefes aldıkları ortadadır. Sizin eleştirilerinizi bir örgütün işlerine karşın netliğinde olduğundan dolayı kabul etmiyoruz. Son olarak PKK'nin bazı sol hareketlerle olan ilişkilerine değinmeniz -bunu belirtelim- TKC kendi sömürgeci olan Kürdistan'ı kastetmiyoruz. Ondan dolayı bazı hareketleri PKK'ya karşı hareket geçirdi. TC'nin Kemalist ideolojinin bir etkisi olarak değerlendirilip burada bu yaklaşım biraz daha Elazığ'da, Tuncelli'de kontr-gerilla yöntemlerinin uygulanışına tanığıdır. Özellikle Alevi-Sünni çelişmesinin yaratılması diğer bir yandan TKP/ML'nin bildirisindeki zoraki askerlik yöntemi konusunda, politikasında tavırınız TC politikasıyla denk düşüyor. Buradaki eleştirilerinizi olan zorunlu askerlik politikalarını yanlış buluyoruz. Çiller Hükümetinin çabası da bu yönlüdür. Bu güç olayı sadece Dersim'de değil, Kürdistan'ın birçok

**PKK temsilcisi:
"Dersim'de zor kullanmak PKK'nın tavrı değildir. Buna ilişkin hiçbir örnek gösterilemez. Bugün son yıllarda Dersim'de savaş tırmanıyor. Bununla beraber kontr-gerilla ve hizbi-kontra uzantıları çeşitli demokratik kuruluşlarda yer almaktadır. Ve bunları ortadan kaldırmak gerekir."**

alanında Kulp, Lice'de de yaşanıyor. Kullanılan üslup devrimci bir yöntem olmadığını, bu yönlü eleştirileri PKK'nin işlerine müdahale olarak algılıyor. Bizler zorunlu değerlendirme sistemini bizler halk içerisindeki sömürsünü yaratan unsurlardan ve bazı işbirlikçi müteahhitlerden değerlendirme doğrudur. TKP/ML hakkında anti-propaganda. Kısaca belirtelim, bunların da subjektif olduğunu belirtelim. Bazı duyurular sonucu kitlelerin anlatımla hareket etmek yanlıştır. Bu bölgede TKP/ML ile bizler savaş alanındaki yaklaşımımız bellidir. Diğer bir sorun iki Eğitim-Sen üyesi öğretmenin cezalandırılması noktasında, sizler onları yurtsever temelde değerlendirilmelisiniz. Bu kurumun adı Eğitim-Sen ya da başka bir şey olsa orada verilen eğitim Kemalist bir eğitim ve her köşesinde Kemal'in resmidir. Bundan dolayı farklılıklar içeren cezalandırma şeklidir.

Diğer bu konu ise İliç ya da Bağın olayı. Ona yaklaşımınız Sabah'ın manşetine benziyor. Duygusal olarak yaklaşmak gerekiyor. Burada politika tek tek insanları ayrıyor. Bizler bunları savunmakla birlikte bazı yanlışlıklar da var. Bunlar geneli değerlendirilemez. İliç olayının içeriği budur, o köylülerin hepsinin silahlı olduğu biliniyor. Ben bir şey belirtiyim. İsim vermeyeceğim, burjuvazinin çeşitli uygulamaları vardır. Bu uygulamalara bakmak gerekiyor. Burjuvazi topyekün bir savaş ilan etmiştir. Bunun karşısında topyekün bir direniş vardır. Burjuvazi bir özel savaş içerisinde. Bu durumda subjektif bilgilenmeler değil bu özel savaşın uygulandığı zeminden hareketle bakmamız gerekiyor.

PKK diyoruz bir insanlık hareketidir. Kürdistan veya Türkiye'de olsun, insanlar defalarca kıyımlardan katliamlardan geçirilmiş bir halk vardır. Bu halkın örgütlenmesi, devlime götürülmesi zor bir iş. Kürdistan'da bir topyekün savaş vardır. Bu topyekün savaşta ihanet kaçınılmaz bir durumdur. Bu ihanete karşı acımasız olmak gerekiyor. İhanet derken sadece düşmanla işbirliği yapmak değil, yapılan bir gafletlik vardır. Bu gafletlik de ihanettir. Bazı orta yolcu insanlar Kürdistan'da yaşayamaz. Kürdistan'da yaşayan her insan kendi gücü oranında bu savaşta katkıda bulunmalıdır. Bunların bu şekilde yaşamalarına izin vermeyiz. Dönem öyle bir döneme gelmiştir ki, gelişen mücadele çok hızlı ve çok acımasızdır. Biz neden beş yıl önce bu uygulamalara gitmedik? Kızıl üslup deniyor. O Çin için geçerlidir. Kürdistan için geçerli değildir. Halkın istemlerini görevlerini yerine getirecek tek örgüt PKK'dır. Biz her gittiğimiz yerde TKP/ML TIKKO yirmi yıldır mücadele veriyor ve biz buna saygı duyuyoruz. Halka karşı kesinlikle zor kullanmamıştır. Biz gücümüzü halktan alıyoruz. Halk bunu vermek zorundadır. Zorunlu derken kavramlar yanlış anlaşılmalıdır. Zorunlu askerlik yasası derken, gidip evinden zorla alma değildir. Burda halkın zorunluluk hissederek bu savaşta evladını katmasıdır. Dersim'de zor kullanmak PKK'nin tavrı değildir. Buna ilişkin hiçbir örnek gösterilemez, bu bizim parti tavrimiz değildir. Bugün son yıllarda Dersim'de savaş tırmanıyor. Bununla beraber kontr-gerilla ve Hizbi-kontra uzantıları çeşitli demokratik kuruluşlar da yer almaktadır. Ve bunları ortadan kaldırmak gerekir. Biz Kürdistan'da bugün aynı zamanda namus için savaşıyoruz. Eğitim-Sen'i öğretmenler Kürdistan'da yozlaşmış geliştirme faaliyeti yürütükleri için cezalandırmıştır. Bugün Kürdistan'da devlet hiçbir değer bırakmamıştır. Devrimcilerin bunu bilmesi gerekir. Dersim'de de ar namus bırakılmamıştır.

PKK Kürd halkının temsilcisidir, ancak Kürd halkına hesap verir, hesap sormak

Çölde bir serap: GAP

GAP (Güneydoğu Anadolu Projesi), Fırat ile Dicle ırmaqları havzasında, Gaziantep, Şanlıurfa, Adıyaman, Diyarbakır, Mardin ve Siirt illeri topraklarında yer alan; yörenin tarımsal üretimini artırmaya yönelik amacıyla yapıldığı, egemen sınıflar tarafından sıkça tekrar edilen bir projeler bütünüdür. 1976 yılında yapımına başlanan GAP'ın öngörülen bitim süresi 1996'dır.

Ortalama olarak GAP, sömürülen emekçilere (egemenlerin deyişiyle "devlete") 9 milyar Amerikan dolarına yani yaklaşık olarak 110 trilyon TL. na malolmaktadır. GAP'ın tam olarak faaliyete geçmesinden sonra getireceği yıllık gelirin ise 2 milyar Amerikan Doları dolayında olacağı söylenmektedir.

Yıllardan beridir, "GAP biterse, Güneydoğu sorunu halolur, Türkiye'nin ekonomisi düzeler, 'terör' son bulur, komşularımızla ilişkilerimiz bizim lehimize düzeler", vb. söylemlere alıştık artık. Acaba gerçek böyle midir?

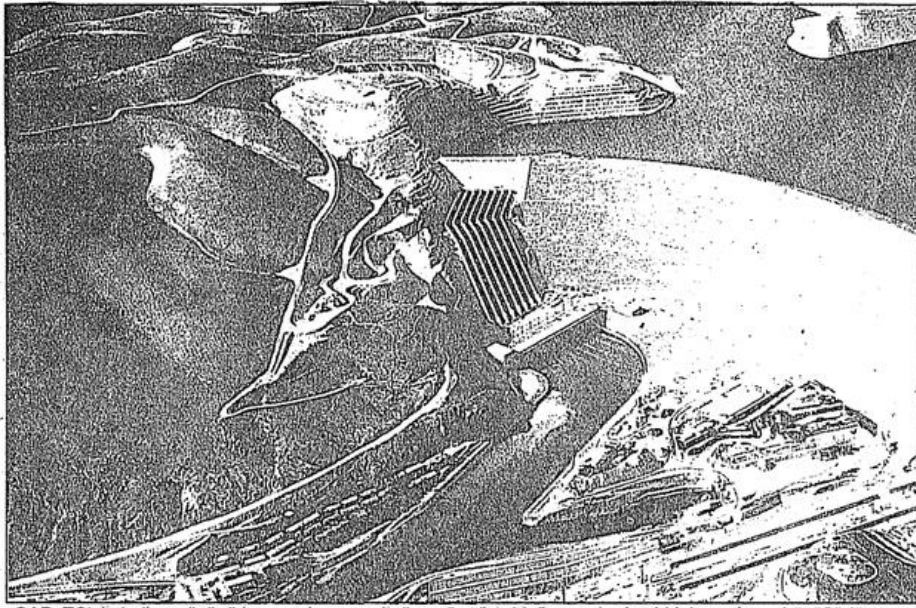
Böyle bir soru beraberinde başka sorular da getirmektedir. Örneğin: GAP biter mi/bitirilebilir mi? veya GAP'ın kaymağını kim yiyecek? Bu egemen sınıfların sorunudur. Bizim sorunumuz ise, ancak ve ancak sosyal bir devrimle gerçekleşebilecek bir şeyi GAP mı gerçekleştirecektir? Çünkü GAP aynen Musa'nın asası gibi gösterilmektedir ve bu son soruya verilebilecek tek yanıt şu olabilir: **KESİNLİKLE HAYIR!**

GAP'ın getireceği çözümleri, bu çözümlerin niceliğini ve niteliğini veya kendisi ile birlikte varolacak sorunları biraz irdelemek gerekirse, işe önce GAP'ı tanımlamak başlamamız gerekir. GAP daha önce de belirttiğimiz gibi sulama ve enerji üretimi temelinde lanse edilen bir projedir.

Bu projenin vaad edilen sulama ve enerji üretim dağılımı ise şöyledir: (TABLO: 1)

Bu projeler sadece Fırat nehri üzerinde kurulu olan projelerdir ve genel toplam olarak 1.083.458 hektar alan sulama programına alınmıştır. Fırat nehri için planlanan Elektrik üretimi ise önceleri daha az ama bütün projeler tamamlandığında programlanan üretim 18.477 KWs/YIL'dır. (TABLO: 2)

Dicle nehri üzerine kurulu projelerin sulama hedefleri 557.854 hektar alan; elektrik üretimi hedefle-

GAP, TC'nin halkın gözünü boyamak amacıyla öne sürmüştüğü araçlardan biri; hem de en büyüğüdür.

ri ise 7.780 KWs/YIL'dır. GAP, böylece toplam olarak Fırat ve Dicle üzerine kurduğu projelerle 1.641.282 hektar alanda sulama yapmayı ve bir yılda da toplam

araçtan kaynaklanan gelirin kimlerin cebine nasıl ve ne kadar girdiği. Yine sulamanın ve toprağın verimlilik oranının artacağı belirtilmektedir. Ancak önemli olan ve-

unu içermektedir. Ülke topraklarının %28' i yani 28 milyon hektar toprak tarımsal arazilerdir ve bu arazilerin işlenme oranı %89 yani 25 milyon hektardır.

GAP bölgesinde yaklaşık olarak 23 bin hektar toprağı işleyen 231 bin tarım işletmesi bulunmaktadır. Ortalama işletme büyüklüğü 8.2 hektardır. İşletmelerin %96' sını yani 14 işletme, işlenen toprak alanının %49.5' ini - ki yaklaşık 1 milyon hektar- elinde tutmaktadır. Geri kalan %94 ü oluşturan işletmeler ise toprağın %50.5' ini kullanabilmektedir. Yani 217 işletme 1 milyon hektar toprağı işlemektedir. Buna göre en büyük işletmeye düşen toprak miktarı 341 hektar, en küçük işletmeye düşen toprak miktarı ise 1.4 hektardır.

Bu veriler bize GAP' ın inşa edildiği bölgede toprak ağalığı kurumunun varlığını ve yarı-feodal sömürü şeklinin hakim olduğunu göstermektedir. Peki bu durumda GAP' ın bitirilmesi ve elektrik üretimi, tarımsal üretimi arttırmak için sulama barajlarının bitirilmesi sonuçta kime yarar sağlayacaktır?

Tabii komprador patronlara ve toprak ağalarına... GAP' ın güneydoğuya sağlayacağı ve sözlümona sosyal yararlarına değindikten sonra şimdi de çevreye zararlarına bakalım:

Sanayi atıkları, çarpık kentleşmeden kaynaklanacak kanalizasyon suları, katı atıklarla hava ve suyun kirlenmesi, baraj göllerinde sedimentasyon, baraj gölleri ve çevresinde toprak kaymaları, rüzgar erozyonu, nehir yataklarının alçalmaması, yetersiz drenajdan kaynaklanan su birikmesi, tuzlanma, orman yitimi, su fazlalığından kaynaklanan mantarı hastalıklar vb. sayabiliriz.

GAP'IN SİYASAL BOYUTU

GAP inşa sürecindeyken bu elbetteki su sorunu ile ilgili konuları da gündeme getirmektedir. Ortado-

ğu'nun su sorunu olan Dicle ve Fırat sularının paylaşılması konusunda ülkelerin tavırları neredeyse GAP'a göre belirlenmektedir.

Fırat ve Dicle Türkiye'de doğan Suriye, İran ve Irak'a hayat veren, oradan da Basra Körfezi'ne döken nehirlere. İran için pek olmasa da, Suriye ve özellikle Irak için çok önemli olan Fırat'ın üzerine inşa edilen GAP'ın barajlarının su tutma döneminde Suriye ve oradan da Irak'a gitmekte olan su azalacak ve bu, o ülkelerde birçok soruna neden olacaktır. Bu nedenle bu ülkeler GAP'ın yapılmasına pek sıcak bakmamaktadırlar hatta istememekte ve Türkiye'ye yönelik günlük politikalarını buna göre belirlemektedirler.

1987 yılında Suriye ile Türkiye arasında bir protokol imzalandı. Buna göre, Türkiye Suriye'ye yıllık ortalama akış debisi 500 metre-küçük su verecek karşılığında ise Suriye kendi topraklarından Türkiye'ye yönelik "terör" hareketlerine destek vermeyecekti.

Bu protokolün pratikte ne kadar hayat bulduğunu/bulacağını kestirmek hiç de güç olmasa gerek çünkü Irak, İran ve Suriye ipe birliğinde diğer İslam ülkeleri de bu projeye karşı çıkıyorlar. Bunun nedeni ise Amerika güdümündeki bir Türkiye'nin böyle canalıtı bir sorunda GAP yoluyla söz sahibi olma tehlikesidir. Bu nedenle Arap ülkeleri Türkiye'nin GAP'ı finanse etmek için emperyalistlerden istediği krediyi almamasını engelledi her türlü çabayı gösteriyorlar. Türk egemen sınıfları ABD güdümündedir de bölgedeki Arap ülkelerinin çoğu böyle değil midir? Onlar da ABD güdümündedir. Öyleyse neden Türk egemen sınıflarıyla didişiyorlar? Uzun uzun açıklamaya gerek yok. İte buyurur, ite de kuşruğuna... Özellikle GAP'ın finansını için 9 milyar Amerikan dolarının gerektiğini hesabla katarsak 1996 yılında bitmesi gereken GAP'ı önce 2000 yılında ve daha sonra 2020 yılında bitirme hesapları içine girenler bu süreyi daha çok uzatacağı benziyorlar.

Gerek ABD'nin Kuzey Kürdistan'daki Kürt ulusal mücadelesi karşısındaki stratejisi ve gerek Türk egemen sınıfları için bu Aşil Topuğu kadar canalıtı Kürt sorunu, GAP'ı bir üretim projesinden çok bir pazarlık projesi haline getirmiştir. GAP, ABD emperyalizminin İsrail'den sonra en sadık uşağı olan TC için, İran-Irak-Suriye üçlüsüne karşı da bir cephe gerisi olarak kullanılmaktadır.

Yani GAP, Türk egemen sınıfları için Ortadoğu'daki keskin çelişkilerden dolayı sadece bir pazarlık konusu olarak gündemdedir. TC, bitirilmeye olasılığı daha yüksek olan ve hasta doğan GAP'ı, rantı-yeni akababalara leş olarak sunmakta ve ölmeye olasılığı yüksek bu leş için her milliyetten Türkiye halklarını soymaktadır.

Emekçiler için ise GAP; çelişki-lerle kavru lan Türkiye topraklarında sadece ve sadece bir SERAP-TIR.

Not: Yazıda geçen "Güneydoğu Anadolu" tanımlaması, Kuzey Kürdistan'ın batı bölgelerini anlatmaktadır. Terimi uzun tutmadan anlatmak için kullanılmıştır.

Projenin adı:	Sulama alanı:	Elektrik üretimi KWs/YIL:
Atatürk Barajı ve Hidroelektrik santral Şanlıurfa Tüneli		8100
Şanlıurfa-Harran Sulaması	141.535	124
Mardin-Ceylanpınar sulaması I. Aşama	230.130	
2. Aşama	104.809	
Siverek-Hilvan Pompalı sulaması	160.105	
Bozova pompalı sulaması	69.702	16
Karakaya Barajı ve Hidroelektrik Santrali		7354
Sınır Fırat projesi-Birecik Barajı ve HES		1797
Karakamış Barajı ve HES		470
Suruç-Baziki projesi	146.500	107
Adıyaman-Kahta projesi ve HES		509
Sulama projeleri	77.409	
Gaziantep-Araban projesi	71.598	
Gaziantep projesi	81.670	

TABLO: 1

olarak 26.257 KWs/YIL elektrik üretmeyi önüne hedef olarak koymuştur.

GAP'IN GETİRDİKLERİ

Proje olarak GAP' ın amacı;

- 1- Sulama alanlarının çoğaltılmasıyla tarımsal üretimin artış kaydedeceği,
- 2- Elektrik üretiminin artması ve elektrik ihracı şeklinde bir gelir sağlayacağı şeklinde gösterilmiştir. Projenin hayata geçirilmesi, TC' ye Irak, İran, ve Suriye üzerinde su tehdidi yoluyla yaptırımlarda bulunmak gibi kozlar da verecektir.

Halk açısından önemli olan elektriğin ihraç edilmesi değil, ih-

rimlilik oranı artan toprakların kimlerin elinde olduğudur. Bu temelde yola çıkarsak:

Elektrik ihracı- ki eğer GAP o aşamaya gelirse- komprador burjuvazi ve feodal toprak ağalarının hakim olduğu ülkemizde ancak ve ancak bu sınıflar tarafından yapılar ve elde edilen gelir ise yine kendi keselerine akar. Çünkü egemen sınıfların kendi karlılarını halka dağıtacağı palavrası yoğurdu siyah olduğu palavrası kadar doğrudur.

Sulama konusunda da durum aynıdır. Çünkü esas olarak üretim araçlarının sahiplerinin kim olduğunun yanısıra, bize, kabaca ülkenin sosyal ve ekonomik yapısı hakkında fikir verdiğinden GAP bölgesindeki toprakların ve toprağı dayalı

işletmelerin dağılımını incelemek gerekir. (TABLO: 3)

GAP, Türkiye tarımsal topraklarının yaklaşık %10'

Dicle Nehri üzerine yapılması planlanan projeler ise:

Projenin adı:	Sulama alanı:	Elektrik üretimi KWs/YIL:
Dicle-Kralkızı prj. Kralkızı brj ve HES		146
Dicle sağ kıyı sulaması	52033	
Dicle Brj. ve HES		298
Dicle sağ kıyı pompalı sulaması	74.047	
Batman Barajı ve HES		483
Batman sağ kıyı sulaması	18.758	
Batman sol kıyı sulaması	18.986	
Batman Silvan projesi	213.000	1500
Garzan projesi	60.000	315
İhsu barajı ve HES		3830
Cizre Barajı ve HES		1208
Silopi sulaması	32.000	
Nusaybin-Cizre-İdil sulaması	89.000	

TABLO: 2

DİE 1991 yılı sayımına göre:

Şehir (% olarak)	50 dekadandan az	500-1000 dekar arası	1000 dekadandan fazla
Adıyaman	67.8	1.2	0.5
Diyarbakır	32	3.1	5.9
Gaziantep	52.5	0.9	0.9
Mardin	88.9	2	1.1
Urfa	28	4.2	2.4
Batman	52.8	3.1	1.8

TABLO: 3

Mao ZEDUNG

Yeni Demokrasi'nin Çin'deki Zaferi

Mao, ilk kez, 1940'ta yazdığı aynı adlı makalesinde açıklamıştı Yeni Demokrasi'yi. Yeni Demokrasi, birçok devrimci sınıfın proletarya önderliğindeki diktatörlüğünün formüle edilmiş teorisidir. Buna göre, sömürge, yarı-sömürge yarı feodal ülkelerin, halk düşmanı karşı devrimci diktatörlükleri, kırılgan kentlere doğru izlenecek bir rotada sürdürülecek uzun süreli Halk Savaşı ile parça parça yıkması; ve oralarda kurulacak Kızıl Siyasi İktidar'lar aracılığıyla, toplumun, Yeni Demokrasi temelinde örgütlenmesini öngörmekteydi.

1921'de kurulan ÇKP, esas mücadele alanı olarak seçtiği kentlerde aldığı yenilgilerden sonra, Mao Zedung'un başından beri savunduğu gibi kırılgan kentleri esas alan ve birçok aşamadan geçen mücadeleler içerisinde 1928'den itibaren kurtarılmış bölgeler yaratılarak, oralarda Kızıl Siyasi İktidarlar kuruldu. Ancak, bunlar uzun ömürlü olmadı. Kurulan bu ilk Kızıl Siyasi İktidar'ların düşmesiyle alınan yenilgi sonrasında, toplu imhadan kurtul-

Kavganın Güncesi

mak ve yenilgiyi zafere dönüştürmek üzere 15.000 km'lik Uzun Yürüyüş hareketine başlandı. Ekim 1934'te başlayan Uzun Yürüyüş, sadece bir geri çekilme değildi. Uzun yürüyüş, Başkan Mao'nun ÇKP başkanlığına getirdiği ve Mao'nun çizdiği kızıl güzergahın ÇKP programı haline geldiği Çin için tarihi bir dönemeç noktasıydı. Kızılordu, Başkan Mao önderliğindeki Uzun Yürüyüş güzergahı üzerindeki tüm beyazordu birliklerini hezimete uğratmış, halka kurtuluş yolunu göstermiş, kendisini yenileyerek ve kat kat güçlenerek çıkmıştı.

Başkan Mao, Çin'i istila eden Japon işgalcilerine karşı, karşı-devrimci Guomindang ile de ittifak kurarak önce Çin'in Japon işgalinden kurtarılmasına önderlik etti. Ancak bundan sonradır ki, Guomindang'la iktidar mücadelesine girişti. Ocak 1949'a kadar süren bu savaşlardan muzafer olarak çıkan, yirde Kızılordu olmuştur.

Başında Başkan Mao'nun bulunduğu ÇKP'nin önderlik ettiği mücadeleler sonunda Demokratik Halk İktidarı önündeki engeller birer birer ortadan kaldırılmıştı. Ve 1 Ekim 1949 günü, bir zafer bildirgesi olarak, Çin Halk Cumhuriyeti'nin kuruluşu ilan edildi. Evet. Bu bir zaferdi. Bu zafer, Marksizm-Leninizm'in Başkan Mao'nun değerli katkılarıyla yarı-sömürge, yarı-feodal Çin koşullarına ustaca uyarlanışının zaferiydi. Bu zafer, Başkan Mao'nun Marksizm-Leninizm'e yaptığı nitel katkılarıyla onu Marksizm-Leninizm-Maoizm düzeyine çıkaran Maoizm'in zaferiydi. Bu zafer bütün Çin halkı için olduğu kadar, ezilen tüm dünya halkları için de bir zaferdir.

Başkan Mao'nun önderliğinde verilen 20 yıllık Halk Savaşı içinde ele geçirilen kurtarılmış bölgelerde, Yeni Demokratik toplumsal ilişkiler temelinde kurulan Kızıl Siyasi İktidar'ların yaygınlaşarak tüm Çin'i kaplamasıyla, bütün iktidar halkın eline geçti. Yeni Demokrasi ilkeleri te-

melinde örgütlenen ve bir Demokratik Halk İktidarı olan Çin Halk Cumhuriyeti, yeni görevler üstlenmişti. Bu görevler, sınıf bilinçli proletarya önderliğindeki Yeni Demokratik Halk İktidarı'nın, sosyalist inşaa koşullarını hazırlamasıydı. Nitekim bunu başarıyla yerine getirmişti. Çin'de Yeni Demokratik Devrim ve sosyalist inşaa'yı başaran Çin proletaryası, bugün geri dönüş sürecindeki Çin semalarında kızıl bayrağı yeniden dalgalandırıyor da başaracaktır. Çin vb birçok deneyime sahip olarak aynı güzergahta ilerleyen Peru ve Türkiye devrimleri, bu tecrübelerin ışığındaki zaferleri daha da kalıcı olacaktır.

Ölümüyle efsaneleşen Che Guevara

Ernestito Che Guevara, 14 Haziran 1928'de, Arjantin'in ikinci büyük kenti olan Rosario'da doğdu. İrlanda asıllı baba ve İspanyol asıllı annesinin beş çocuğundan ilkiydi. Hasta ve çelimsiz olarak erken bir doğumla dünyaya gelen Che, yaşamını bir astım hastası olarak sürdürdü.

Zeki, çalışkan, planlı-programlı oluşu ve haksızlıklara tahammülü olmayan yapısıyla dikkati çeken biriydi. Gezip görmek, tanımak ve öğrenmek merakıyla (ve daha sonraları bir diplomat olarak, görevi gereği) dünyanın pek çok ülkesini gezdi. Bu seyahatlerinin birinde Meksika'da tanıştığı Peru asıllı, Hilda Gadea ile 1955 Mayıs'ında evlendi. Yine aynı yıl ve aynı yerde tanıştığı Fidel Castro, onun sağdıçlığını yaptı. Bu evlilikten bir yıl sonra bir kızı oldu.

2 Aralık 1956'da Castro'nun kendisini devrimci mücadelede kazanması sonucu toplam 82 kişiyi Küba'da devrimci savaş vermek üzere Küba'ya çıkırdı. Savaş içindeyken, kendi komutasındaki gerilla birliğinde savaşan Kübalı Aleida March'la 1959'da evlendi. O sıralar ilk eşinden ayrılmışlardı. Bu ikinci evliliğinden üç çocuğu oldu.

Küba Devrimi döneminde Binbaşı olan Che, savaş süresince birçok kez yaralanmıştı. (Binbaşılık en yüksek rütbeydi.) Küba Devrimi'ne büyük katkılarda bulundu. Devrimden sonra birçok önemli görevler üstlendi. Devrim sonra-

Che GUEVARA

sında aldığı bakanlık düzeyindeki görevlerini yerine getirirken Boliviya'da sürdürülen gerilla mücadelesine katılmaya karar verdi.

3 Kasım 1966'da sahte bir pasaportla Boliviya'ya girdi. Küba'dan ayrılırken verdiği veda mesajında "..... dünyanın başka toprakları alçak gönüllü çabamı bekliyor" diyen Che, Boliviya'daki gerillalarla birlikte bir yıl kadar savaştı. 8 Ekim 1967'de bacaklarından yaralı olarak yakalandı. Yaralarına tıbbi müdahale yapılmaksızın yapılan sorgulamasında ifade vermeyi reddetti. Yetenekleri ve bireysel cesaret ve kahramanlıkla ilgili efsaneleşen gerilla lideri Che Guevara, 9 Ekim 1967 günü Boliviya Cumhurbaşkanı Rone Barrientos'un emriyle çavuş Mario Teran tarafından makinalı tüfekle taranarak katledildi.

Enternasyonal devrimci yaşamı, yetenekli bir gerilla lideri ve cesaretliliği bir savaşçı oluşuyla efsaneleşen Che, bugün bile küçük-burjuva devrimcisi olan gençlik için efsane olmaya devam ediyor. Devrimci anısı unutulmayacak ve ihtilalci bir simge olarak yaşayacaktır.

Tuzla Katliamı Ve Dört Ölümsüz Karanfil

İsmail Hakkı ADALI

Fevzi YALÇIN

Kemal SOĞUKPINAR

Reha ŞEN

7 Ekim 1988 tarihi, Türkiye devrim tarihine kanla yazıldı. Daha önceleri de böyleyi güzel insanlar birer, ikişer, beşer, dokuzar, onar katledilmişlerdi. Çe-

şitli ulus ve milliyetlerden Türkiye halkı daha önce de yaşamıştı böylesi acıları. Ama, böylesi bir infazın acısıyla yükselen kin ve öfke daha bir başkaydı.

Devlet güçlerinin kalles pusu kurarak sokak infazı yapması, Türkiye'de uygulanan infaz yöntemi olarak ilkti. Türkiye halkı faşist TC'nin katliamcı yüzünü farklı bir açıdan görerek, bir kez daha kin ve nefretle dödü. Onlarca polis-MİT, yollarına kurdukları kalles bir pusuda, dört genç insanı kurşun yağmuruna tutarak hunharca katlettiler.

Pusulananar katledilenlerden;

İsmail Hakkı ADALI, bir konfeksiyonda çalışıyordu. Reha ŞEN, cı yıldır Almanya'da işçi olarak çalışıyordu. Fevzi YALÇIN, bir elektronik işinde çalışıyordu. Kemal SOĞUKPINAR ise, bir sarı sendikada

şöfor olarak çalışıyordu. Ama, hepsinin bazı ortak yönleri vardı. Her türlü baskı, zulüm, zorbalık ve haksızlıklara karşıydılar. Hepsinin ortak özelliği; baskısız, sömürsüz, sınıfsız bir dünya ülküsüyle, içlerindeki insanlık sevgisi, halka olan güvenleri ve Marksizm-Leninizm-Maoizme olan inançları ile İbrahim KAYPAKKAYA'nın çizdiği kızıl güzergahta ve TKP/ML saflarında mücadele etmeleriydi.

İsmail, Reha, Fevzi ve Kemal'le başlayan ev ve sokak infazları, yaygınlaşarak sürüyor. Halkımız, her hain ve kalles pusuda, her infaz ve katliamda bu dört güzel insanı hatırlayacak ve anacaktır. Ama, hain ve kalles pusularda yüzlerce kurşun sıkarak dört yiğit halk evladını katledenler ise, tarihin yargısından ve halkın adaletinden kurtulamayacaklardır.

İLAN

1988 7 Ekim'de Tuzla'da ağız salıyalı halk düşmanları tarafından katledilen İsmail Hakkı ADALI, Fevzi YALÇIN, Kamal SOĞUKPINAR ve derneğimizin Onur Üyesi can yoldaşımız Reha ŞEN'i saygıyla anıyoruz

Plattling ve çevresi
Kültür ve Dayanışma Derneği
adına CEMİL

İLAN

ORDU'DA ŞEHİT DÜŞEN YOLDAŞLARA

... delal halklar birbiriyle sevişmedi daha ülkemde pembe ipek örtüler ve doyumsuz şafaklar hazırlamak gerek
ŞAŞAŞLAR ŞÖLEN İSTİYOR...

Nurgül BÖLÜKBAŞ ve Muzaffer Kahraman yoldaşların mücadelesi mücadelemizde yaşıyor.

İzmir Özgür Gelecek okurları

ÖZÜR ve DÜZELTME

Bundan bir önceki, 16-30 Eylül 1993 tarihli 12. sayımızdaki Kavganın Güncesi sayfamızda yayınladığımız "Bir Dersim Yetmez Hedef Bir Dersim Olmalı Sözü Sancagımız Olsun!" başlıklı yazımızın son cümlesinin başında "(TKP/ML Ölganüstü Parti Konferansı kararıyla) TKP/ML MK Onur Üyesi sıfatıyla" kısmı, hatalı olarak yer almıştır. Bu hatamızı düzeltir, okurlarımızdan özür dileriz. Zira TKP/ML Ölganüstü Parti Konferansı'nda böyle birsey olmadığı gibi; Baba ERDOĞAN zaten TKP/ML (DAB kesiminin) MK SB Üyesi ve Genel Sekreter Yardımcısıydı.

Partizan inancı

ÖN AÇIKLAMA: 21 Ocak 1993'te Dersim Bölgesinde; TKP/ML TIKKO'nun Bir Gerilla Birliği İle Devlet Güçleri Arasında Başlayan, Ve Sonrası Süreçte 6 Gerillanın Şehit Düştüğü Çatışmayı Bu Birlikten Bir Gerillanın Kaleminden Aynen Aktarıyoruz.

Yıl 1993'ün 21 Ocak'ıydı. Hava puslu, bulutlar saklamabç oynarlarken kavgamız yeni zorluklara gebeydi. Munzurların yamacında hava yarı güneşliydi. Asi dağların doruklarından yamaçlarına doğru esen yarı deli rüzgâr, beraberinde küme küme bulutları sürükliyordu ve toz karları serpiyordu.

Kalabalık olan gerilla birliğimiz, kışlık barınma, üslenme ve eğitim kampında günlük olağan eğitimini sürdürüyordu. Nöbetçimiz, her zaman olduğu gibi, tam teslimat nöbet tutuyor ve elindeki dürbünü ile çevre taraması yapıyordu. Aniden engin kayalıklara kümelmiş canlı karartılarını fark etti. Hava çok soğuk olduğu için hemen hemen her 5 dakikada bir dürbünü silmek zorunda kalıyordu nöbetçi yoldaş. Ve bundan hareketle dürbünü yeniden silerek, ama bu kez daha dikkatlice baktı. Zel dağı'nın eteklerine kümelmiş karartılara bakarken bu kez kesin kaniya varmıştı. Tepedekiler insan ve üstelik de silahlıydılar.

Eğitim kampımızda siyasi eğitim kavrayış ve seviye düzeyine göre verildiği için bir kısım yoldaş eğitimde iken, diğer kısımları ise işe sorununu (yiyecek) çözüyor, kimi bireysel çalışıyor, kimileri de spor ve sohbet ediyordu. Derken nöbetçi yoldaş, dışarıda spor yapanları uyararak "içeri girin ve hemen sorumlu yoldaşlardan biri buraya gelsin." Hemen sonra sorumlu yoldaşlardan L yoldaş her zaman olduğu gibi kendinden emin, başı dik ve hızlı adımlarla nöbetçi yoldaşın yanına gitti. Dürbünü alarak, nöbetçi yoldaşın gösterdiği noktalarda dikkatlice gezdirdi. Tekrar, tekrar aynı hareketi ama daha dikkatlice tekrarladi. L yoldaş da nöbetçinin gözlemlerini doğruladı. Tepedekiler insan ve silahlıydılar. Gerçi bunlar dost örgütlerden PKK'da olabiliirdi. Bununla birlikte ihtimal oldukça zayıftı. Söz konusu hava koşulları gerillanın bu şekildeki hareket tarzı-

na olanak tanımiyordu. Objektif şartları hesaba katacak olursak bu çok zayıf bir ihtimaldi. L ve nöbetçi yoldaş düşman olduğu kanaatine vardılar. L yoldaş nöbetçiye sıkı tembihlerde bulunarak, hızlı bir şekilde kampa döndü. Söz konusu durumdan, sorumlu yoldaşlar haberdar edildi. Konu görüşüldü. Komutanlık karara varmıştı.

Karardan sonra genel birlik toplantısı düzenlendi ve açıklamalarda bulunuldu. Sorumlu yoldaşlardan Mm yoldaş, diğer yoldaşlara hitaben: "Yoldaşlar... Tepedekiler düşmandır. Bir kaç hakim noktaya çıkartma yapmışlar. Anlaşılan yarın düğün var. Herkes önemli dökümanlarını; sağlık malzemelerini ve enerji ihtiva eden yiyecekleri (yağ, bal, helva) belirlenen miktarlarda alsın. Ayrıca da herkes olabildiğince kalın giyinsin ve kesinlikle yedek yün çoraplarını yanına alsın. Herkes verilen talimatlar doğrultusunda hazırlansın. Kısa bir uyumadan sonra saat 02.30 civarında birlik uyandırıldı. Son kontroller yapıldı. Birliğimiz oldukça kalabalıktı. Bunun için, düşmanın üstün sayı, silah ve hava hakimiyetine karşı uygun konaklanmak zorunlu. Aksi halde yoğun ve acımasız kış şartlarıyla birlikte, kaybımız vahim olacaktı. Çatışmalardan çıkan tecrübelerden hareketle, birliğimiz bölündü ve sorumlu yoldaşlardan her biri, birliğini alarak sabahın seher vaktinde, hedeflenen hakim noktalara ulaşmış ve yerleşmişti.

II

22 Ocak'ın şafağıydı. Saatler 5.30'u gösteriyordu. Kış tüm acımasızlığıyla meydan okuyordu. Dondurucu soğuk ile yanı sıra deli deli esen rüzgâr karlar, serpiştiriyordu. Yoğun karların örtmediği Zel dağı'nın kayaları, dostsuz ve yalnız kalan tek, tük Ardiç ağaçları, ıslık çalan keklikler, Fatma ananın keçileri, gökyüzü, tabiat ana ve cümle şeyler, biraz sonra can bedeli başlayacak kavgamıza tanıklık etmek için sabırsızlanıyorlardı. Her birliğimiz sınıf mücahadesinin omuzlarımızı bindirdiği sorumluluk bilinciyle ve yüklenmiş olduğu öncülük misyonunu yerine getirebilmek için,

amansız ve dondurucu soğuk ve rüzgâra rağmen, görevini layıkı ile yerine getirebilmek için olağanüstü çaba sarf ediyordu.

Takvimdeki yaprak 22'yi saatler 11'i gösteriyorken, düşman birlikleri 2 gün önceden özel donanmış ve kendince hakim noktaları almıştı. İhbarcılar iyi çalışmıştı. Elleriinde somut bilgileri de vardı. Kendilerince tam varmanın yok etmenin zamanıydı da. Bunlar vurulmazlarsa, şimdi oldukları gibi, kendi efendilerinin koltukları ve rahatları için her zaman bela olacaktı. Bunun korkusu ve tereddütüyle yaşıyordu efendileri. Çünkü partimiz ve önderliğinde savaştan halkımızın umudu ve ordusu TIKKO'dan çok çekiniyorlardı. Onlar da çok iyi biliyorlardı ki, bizler komünisttik. Bizler ülkelerin değil, ilkelimizizin peşindeydik. Bizler halka dayanıyordu ve halkımızdan aldığımız maddi ve manevi güçle kavgamız boyutlanıp güçlenmişti. Ve en çok bildikleri ve çekindikleri nokta ise yıllar önce efendilerini canevinde vuran baş eğmez ser verip sır vermez komünist önder ve baş komutan İbrahim Kaypakkaya'nın öğrencileri ve halefleri olmamızdı. Buna rağmen her türlü iletişim araçlarına sahiptiler. Askeri de boldu. Üstelik tabiat şartları da o özgülde onlardan yanaydı. Çünkü uzun süre o dondurucu soğukun altında kalma, ölüme davetiye çıkarmaktı. Ayrıca yeni alınan savaş uçakları, Kobra, Apaçi helikopterleri ve kitle kıyım silahları da vardı. Bunun içinde ağzılarından salya akan, Amerika'ya uşaklık hizmetinde biribirleriyle yarışan ve "Kan", "Kan" diye bağuran devletin ve faşist ordunun büyük baş hayvanları kesin sonuç toplu katliam bekliyor ve istiyordu. Bunun için iyi hazırlanmışlar ve araziden ayrılmıyorlardı.

Ve savunma için konuşulanan birliğimizi fark ettiklerinde, o çok güvendikleri helikopterleriyle üstümüze üstümüze büyük bir ıstahla gelmeye başladılar. Ama nafile hevesleri kursaklarında kalmıştı. Munzur sıra dağları, bir kez daha tanıklık ediyordu can bedeli kavgamıza ve savaştan canlanmamızla...

Ve şahidimizdir o yüce dağlar her türlü silah üstünlüğüne rağmen kimlerin kâğıttan kaplan olduklarına. Her savaş kendi yasalarını yaratıyordu. Bu yasaları en iyi bilen kafasıyla, teorisiyle, bilinci ve pratiği ile bu savaşın içinde olanlardı. Nihayet öyle oldu da. 20 yıldır sürdürdüğümüz partizan savaşın yasalarını da en iyi bilen biz partizanlardık. Üstelik bizler ser verip sır vermez, işkencede baş eğmezlerin mirasına sahip olmanın ve kavgasını sürdürmenin onurunu da yaşıyorduk.

III

Düşman birlikleri, fark ettikleri birliğimizin yerini, çevresini ve hedefledikleri hakim noktaları havan, roket, makinalı ve kitle (toplu imha) imha silahlarıyla dövüyordu. Bu silahlara yabancı olmayan biz partizanlar, komutan yoldaşların direktifleri doğrultusunda hareket ediyor, havan atışına göre manevra yapıyorduk. Düşman bundan da bir sonuç alamayınca, gözüne kestirdiği bir kaç noktaya havadan çıkarma ve yüksek tepelere indirmeye çalıştı. Tam indirecekti ki, tepelere makinalı ve uzun menzilli silahlarıyla konuşlanmış, savaşa ve acımasız doğa şartlarına meydan okuyan, ellerinde silahlarıyla, dillerinde türkülerleriyle kendilerini bekleyen "o elleri kurşun, yüzleri şafak" biz dağlı çocukları gördü. Silahlarımızın kustukları yoğun alevlerle yalpalayan Xıran dolmuşları, soluğu Erzincan ovasında alıyordu. Ve bir daha mı?

Tövbe, asla yanaşma cesaretini gösterebilirler. Telsiz anonslarıyla durmadan emirler yağdıran, kan ve can isteyen büyükbaş hayvanlara astların verdiği cevap şuydu: "Biz yanaşamıyoruz. Can güvenliğimiz yoktur. Tüm hakim noktalar onların

Ve şahidimizdir o yüce dağlar her türlü silah üstünlüğüne rağmen kimlerin kâğıttan kaplan olduklarına. Her savaş kendi yasalarını yaratıyordu. Bu yasaları en iyi bilen; kafasıyla, teorisiyle, bilinci ve pratiği ile bu savaşın içinde olanlardır. Nihayet öyle oldu da. 20 yıldır sürdürdüğümüz partizan savaşın yasalarını da en iyi bilen biz partizanlardık. Üstelik bizler ser verip sır vermez işkencede baş eğmezlerin mirasına sahip olmanın ve kavgasını sürdürmenin onurunu da yaşıyorduk.

elindedir. O adamlar can bedeli savaşıyorlar. Kendilerine çok güvenen varsa, varсын üstlerine." Tüm canlarımız can bedeli koruyorduk mevzilerimizi. Ellerimiz sim sıkı kavramıştı silahlarımızı ve haykırıyorduk sloganlarımızı. Tüm canlar tek bir yücut olmuştu. Dilimiz hep birlikte haykırıyordu.

"Bu can, bu tende kaldıkça, kazıyacağız kökünü faşizmin..."

Nihayet karanlık çökmüştü. Gün boyu sürdürülen bombardıman etkisiz kalmıştı. Düşman mevzilerimize yanaşma cesaretini gösteremiyordu. Yalnız Munzur'larda kış yamandı. Aman vermiyor, göz açtırmıyordu. Rüzgâr deli, deli esiyordu. Toz karlar, sakal ve bryığımız buza kesmişti. Soğuk jilet atıyordu suratımıza. Düşman yığınağı, kitle kıyım (toplu) silahları, uçaklar kimsenin umurunda değildi. Çünkü bunlara karşı koyacak silahımız, MLM ideolojisi ve İbrahim KAYPAKKAYA'nın ışıklı güzergahıydı.

Ama Munzur'un aman vermez, ferman tanımaz soğuğu bizim bu silahımızı kullanmamızı güçleştiriyordu. Doğanın acımasızlığına rağmen tüm birim birliklerimiz hiç kayıp vermeden istenilen noktada birleşmiştik.

IV

Şimdi durum çok daha zordu. Beşbine yakın düşman yığınağı vardı. Tüm civar köyleri kordon altına alınmıştı. Habire düşman takviye güç istiyordu. Soğuk buz kesmişti bedenlerimizi. Ama önümüzde iki yol, iki seçenек vardı: Ya ovaya sapıp beşbin düşmanla burun buruna savaşıp hepimiz imha olacaktık, ya da aman vermez, ferman dinlemez dağlarımızda kavgamızı boyutlandıracaktık. Yılların tecrübesiyle "Munzur kışın aşılmaz" imajı vardı halkımızda ve Koçgiri isyanında Dersim'den Munzur hattından giden yardımın (insan gücü olarak) Dersim isyancılarının çoğu da bu dağlarda donmuştu.

Ve alınan karar kavgamızı dağlarda sürdürerek dağıtma, diğer muntıkadakilere ulaştırma. Göç dizildi dağlara, son hazırlıklar yapıldı. Birçok yoldaşın durumu iyi değildi. Birlik kalabalıktı ve ağ-

Yürek ateş, kavgaya ateş, neyler ki kış?

yürüyordu. Gecenin ilerleyen saatleri beraberinde acımasızlığı getiriyordu. Ve ölümü de!

Derken Hamza(1) yoldaşımızın durumu ciddileşti. Yürüyemeyeceğini söyledi. "Yoldaşlar beni bırakın benim kavgam buraya kadar, benden yoldaşlara ve kavgamıza selam söyleyin!" daha fazla konuşamıyordu yoldaş. Dili tutmuyordu canımızın! O'nu tüm çabasına rağmen bırakmadık. Kimisi şalını, kimisi çorabını veriyordu. Yoldaş herhangi bir yerleşim yerine kadar omuzlarda taşınacaktı. Sırasıyla dörder kişilik ekipler yoldaşı taşıyordu. Buna rağmen yoldaşın durumu çok daha ciddileşti. Yoldaş son bir kez çabaladı, uzun soluklamadan sonra "Yoldaşlar bana harcadığınızı her dakika yeni bir yoldaşın ölümüdür, beni bırakın" dedi. Birlik biraz mola verdi. Yoldaşa biraz bal verilmeğe istendi, eliyle kabul etmedi. Son bir gayretle yoldaşlarını selamlamaya çalıştı. Eline kaldırarak dermanı bulamadı kendinde. Gözleriyle selamladı canlarını. Biraz gerildi, ansızın hareketsiz uzattı bedenini yoldaş kollara! Usulca yoldaşın çenesi bağlandı. Kimileri ilkti bu ölüme. Saplandı yüreklerine "yoldaş acısı" ve aktı yürek göz yaşları yanaklarından toz karlara. Ve sloganlar çınlattı kayalıkları, yeminler edildi. Yoldaş naaşı terk edildi dağlara. Göç yeniden dizildi dağlarda ve bir şiir okundu, herkes katıldı bu koruya.

Yemin ettik yemin
Yemin ettik parçaları bütüne tabi kilmaya
Ve sevdamandık devrime
Ve dedik ki:
Sevdamız kavgamızdır
Kavganız, kavgamızdır yoldaşlar

V
Şafak sökümüyle birlikte kümelendik engin kayalıklara. Yol uzun, yolcu yorgundu bu yolculukta ve yoldaş acısı hükmüydü yüreklerde. Durum ciddileşiyordu habire. Tam bu esnada gözetleyici

Durum gittikçe
ağırlaşıyordu. Sabahın
ayazı
beraberinde rüzgarı
ve toz karları
getirmişti. Fakat
inadına hep bir
ağızdan "yola devam"
cümlesi
tekrarlandı. Bize güç
veriyordu daha önceki
yoldaşların söylediği
türküler. Yoldaşların
direnış geleneği, önder
ve baş komutan
İbrahim KAYPAKKAYA'
'nın kızıl güzergağı.
Ve aydınlatıyordu
yolumuzu MLM'
biliminin ışığı.

yoldaşlar "Önümüzdeki birçok köyde düşman var" dedi. Güneş atımıyla birlikte yeniden başladı kavga. Bu kez karşı koyamadık, düşman rastgele tarıyordu dağları. Uçaklar ve helikopterlerin vizitisi kulak çınlatıyordu. Rüzgar izimizi kapatmıştı. Öğleden sonra düşman, boşa çıkan ope-

Dünyanın en güzel resmini yaratana kadar yürüyecekler...

rasyonu Erzincan'ın sisli ovasına kaydırdı. Yemek molasından sonra yeniden tırmandık asi dağların yalçın kayalıklarına. Dondurucu rüzgar karı dondurmuştu. Her taraf buz tutmuştu. Ölüm kol geziyordu bu diyarda. Yürümek imkansızlaşmış gibiydi. Suratlar morarmıştı. Birkaç dakika hareketsiz kalmak ölüme kapıyı açıyor, davetiye çıkarıyordu. Durum bu haldeyken kararlı bir ses yırttı sessizliği "yola devam, durmak yok, yola devam!" Tüm yoldaşlar bu sese katıldı. Zira öncülük misyonu ve MLM bilinci bunu böyle gerektiriyordu. Birçok yoldaşımızın öleceğini bile bile!

Zaten başka imkânımız da yoktu. Aşacaktık bu sıradağları. Yoksa; tümümüz şehitler kervanına katılacaktık. Bunu kimse kabullenmezdi. Çünkü kavgamızın ve yoldaşlarımızın ihtiyacı vardı bizlere. Hemen yeni iş bölümü yapıldı. Kimisi önde kasatura ile buzu kırıp yol açacaktı. Kimimiz yürüyemeyecek durumda olan yoldaşları taşıyacaktı. Kimisi fazla silahları taşıyacaktı, kimisi güvenlik sorunuyla ilgilenecekti.

Ağır ve inanılmaz zor şartlar altında yürüyen birliğimizi ölüm bir kez daha yakaladı. Ali Ekber (2) yoldaşımızın durumu ciddileşmişti. Hemen toplandık yoldaşın yanına. Soluk alışverişini düzensizleşmişti. Yoldaş buzlardan üzerine serilen naylon ve battaniyelerin üzerine bıraktık. Doktor yoldaş son müdahalede bulunmak istiyordu. Canımızın etrafına bir halka oluşturduk. Naylon ve battaniyeyi iyice sarıdık. Biraz daha sabretmesini ve dayanmasını söyledik. Zira köye ulaşmak kolaylaşmıştı. Yeniden omuzlara almak istedik yoldaş. Yoldaş ağzından birşeyler söylemeye çalıştı. Dili kırılmıştı, eliyle "biraz bekleyin" şeklindeki işareti anlamıştık. Yoldaş yeniden bıraktık karlara. Herkes merakla yoldaşı izliyordu. Gözleriyle yoldaşlarına baktı, birşeyler yapmak istedi. Biraz gerdi vücudunu ve sonra uzanan yoldaş ellerine sarılmak istedi. Ansızın hareketsiz uzandı karlara. Ve gökyüzünden parlak bir yıldız koptu. Uzun bir kayıştan sonra dağın boşluktan kayboldu. Anında bir ses yükseldi yoldaşları arasından. Ve bu ses korolaştı.

"ölüm adın kalleş olsun!"
ölüm anan öle senin!"
Dağın zirvesindeki yalçın kayalıklar yoldaş mezarı olmuştu. Yola devam edecektik.

VI

Durum gittikçe ağırlaşıyordu. Sabahın ayazı beraberinde rüzgarı ve toz karları getirmişti. Fakat inadına hep bir ağızdan "yola devam" cümlesi tekrarlandı. Bize güç veriyordu daha önceki yoldaşların söylediği türküler. Yoldaşların direniş geleneği, önder ve başkomutan İbrahim KAYPAKKAYA'nın "ser verir sır vermez" direnişini ve aydınlatıyordu yolumuzu MLM'nin kızıl güzergağı.

Oloğanüstü çabalarla devam ettiriyorduk yürüyüşümüzü. Dayanışmanın, paylaşmanın, birlikteliğin, ve güzel değerlerin bir bütünü olan yoldaşlığımız, motifleştiriyordu bu ölüm kalmı mücadelelerini. Bu yolculuk, bu yaşam mücadelesi, yaşanan bu acı, Partizan yoldaşlığı, Partizan olmanın bilinci, halk için düşünme gibi ölüme koşmanın yürekliliği figürleştiriyordu kavgamızın bu kesitini. Ah, nelere kadirsin sen Partizan yoldaşlığı!...
Sen ne yüce şeysin ki yoldaşlık!.... Tüm

canlarımız hep en zor işleri üstlenmek istiyordu. Çünkü gerilla olmanın bilincini pratik ile bütünlüştürmüştük.

Gün 23 Ocak, saatler on beşi gösteriyordu. Dağın zirvesinden Ovacık'ın çevresi tüm insanlılık ve yoldaşlık hisleriyle göz kırpyordu. Karların örtmediği orman karartıları, bembeyaz karları benekleştirirken, kıvrım kıvrım Ovacık'ın düzünden Munzur vadisine yılan misali akan Mun-

kesiliyordu Zel Dağında saatler ilerlerken köy iyice yakınlaşmıştı. köyün yanan ışıkları, havlayan köpeklerin sesleri, evdeki ananın şefkati, bir bardak sıcak çayın hayali ve sobanın sıcaklığı dizlerimizdeki amansız dermansızlığa rağmen bizi kendine dayanılmaz bir istekle çekiyordu.

Ve nihayet günlerce süren yolculuktan sonra öncü birlik evlere ulaşmıştı. Geride kalan yoldaşların daha erken getirilmesi

"2-3 saat önce durumu
kötüleşen fakat
komünist bilinci,
kavgamıza bağlılığın
azmi ile bu ana kadar
yürüme soyluluğunu
gösteren Doktor
Hüseyin'in ayakları
donmuştu. Hareket
ediyor ve söz konusu
durumu işkencecileri
canevinden vurmanın
fırsatını bulamadığı için
silahı başında mermisini
sonuna kadar
kullanamadığı için bu
ölümü, böyle ölmeyi
kabullenemiyordu.

şanın süreci bir sınav süreciydi. Bu sınavda yoldaşlık, kitle-parti ilişkisi açısından incelenmez ve ders çıkarılması gereken bir süreç yaşandı. Bununla birlikte bu süreç içinde donma sonucu durumu çok ciddileşen ve şehitler kervanındaki yerini ve onurunu alan yoldaşlarımız şunlardır: Kinem, Bahtiyar ve Orhan.

Bu haber kara bir hançer gibi diğer yoldaşların ve halkımızın kalbine saplandı, inanmadılar, inanmak istemediler. Ama nafile gerçekler dayatıcıdır ve sonunda yaşanan bu olay doğanın bu vahşeti, gerçekliğini kabul ettirdi. Bu vahşet sürecinde yaşanan durum, harcanan çaba yoldaşlık ilişkisi ve sergilenen Partizan inancı kalemle yazılmaz. Ben bu yazımı, oradaki içtenliği ve gerçekliği, o doğal durumu yazma becerisini kendimde bulamıyorum. Şehit düşen tüm yoldaşların kavgaları tariheleşirken, isimleri kimlikleşti bizlere. Sergiledikleri Partizan azmi ise bize mirastır.

için hemen köylüler görevlendirildi. Herkes getirildikten sonra bir ananın yürekleri yakan ağzı, hıçkırıklarla birlikte yayıldı, odanın ve yoldaş yüreklerinin içine. Herkes zor bir sınavdan geçmişti. Bu sınavdan herkesin karnesi "pekiyi" idi. Grubun hemen hemen hepsi yara lanmıştı. Ayakta kalan birkaç kişiydi. Bundan sonraki süreç için insanlığın, yoldaşlığın, kavga bağlılığın, Partizan inancın ve azmin en güzel örnekleri sergilendi. Kimi yoldaş şuurunu kaybetmişti, kimisinin eli ayağı kesildi. Halkımız aşını, evini, elbisesini, varını yoğunu bizimle paylaştı. Ya-

Bu haber kara bir hançer gibi diğer yoldaşların ve halkımızın kalbine saplandı, inanmadılar, inanmak istemediler. Ama nafile gerçekler dayatıcıdır ve sonunda yaşanan bu olay doğanın bu vahşeti, gerçekliğini kabul ettirdi. Bu vahşet sürecinde yaşanan durum, harcanan çaba yoldaşlık ilişkisi ve sergilenen Partizan inancı kalemle yazılmaz. Ben bu yazımı, oradaki içtenliği ve gerçekliği, o doğal durumu yazma becerisini kendimde bulamıyorum. Şehit düşen tüm yoldaşların kavgaları tariheleşirken, isimleri kimlikleşti bizlere. Sergiledikleri Partizan azmi ise bize mirastır.

Bu haber kara bir hançer gibi diğer yoldaşların ve halkımızın kalbine saplandı, inanmadılar, inanmak istemediler. Ama nafile gerçekler dayatıcıdır ve sonunda yaşanan bu olay doğanın bu vahşeti, gerçekliğini kabul ettirdi. Bu vahşet sürecinde yaşanan durum, harcanan çaba yoldaşlık ilişkisi ve sergilenen Partizan inancı kalemle yazılmaz. Ben bu yazımı, oradaki içtenliği ve gerçekliği, o doğal durumu yazma becerisini kendimde bulamıyorum. Şehit düşen tüm yoldaşların kavgaları tariheleşirken, isimleri kimlikleşti bizlere. Sergiledikleri Partizan azmi ise bize mirastır.

1-Hamza: Zeki Peker, TIKKO Savaşçısı

2-Ali Ekber: Erkan Fener, TIKKO Savaşçısı

3-Doktor Hüseyin: Ali Demirdağ, TKP/ML Üyesi

4-Kinem: Barbara Anna Kistler, Yoldaşları, O'nun Parti Üyelikliğini OPK'da onayladılar ve MK Onur Üyeliliğiyle taçlandılar.

5-Bahtiyar: Alikşan Yalçın, TKP/ML Üyesi

6-Orhan: Ali Ekber Batasul, TIKKO Savaşçısı.

"Halk Ordusundan Öğrenelim."

Mao

Açıklama: Dersim Bölgesinde faaliyet yürüten TKP/ML TIKKO Gerilla Birliği'nin PTT kanalıyla elimize ulaşan bölgeye ilişkin tahlillerini içeren yazısını okurlarımıza aynen sunuyoruz.

Faşizmin hüküm sürdüğü ülkemizde birakalım bir komünist, bir devrimci bir yurtsever olarak yaşamayı, bir insan olarak yaşamak bile zor. Azgın bir baskı ve sömürden, ulusal eritime ve yoketmeden, ırkçılık ve sövenizmden, kişiliksizleştirme ve depolitizasyondan, işkencelelerden ve katliamlardan bıkıp usanmayan kömrad burjuvazi ve büyük toprak ağaları insan gibi bir yaşamın da en azılı düşmanıdır. Burjuvazi, tarihteki ilerici misyonunu yitirdiğinden beri kendisi dışındaki sınıf ve tabakalar üzerinde her türlü "yasal" ve yasadışı uygulamayı gündeme getirmiş ve toplumu sömürsünün devamı için baskı altına almıştır. Bunun için tüm araçları kullanmıştır ve kullanılmaktadır. Bizim gibi ülkelerde ise burjuvazi başından beri en koyu gerici idi, bugünde öyledir. Böyle bir ülkede bir insan olarak ayakta durabilmek için baskı, cebir ve şiddetten payına düşeni göğüslemek zorunludur. Yoksa bir sürenin gibi yaşamak kaçınılmazdır. Direnmek ve mücadele etmek bu ülkede insan olmanın bedelidir.

Bu ülkede işçiler sömürülür, köylüler soyulur, öğrenciler tektipleştirilir, memurlar alıktırılır vs. Bütün bunlar bir avuç patron-ağanın saltanatının devamı için yapılır. Bütün toplum açlığa ve sefaletle sürüklenir. Ulus ve ulusal azınlıklar kıyımından geçirilir. Sürekli daha büyük ve daha modern cezavleri inşa edilir, karakolların sayısı artırılır, polislerin, mitinlerin, özel timin eğitimi için milyarlar harcanır. Tüm toplum ihbarcılığa özendirilir. Kürdü Kürde kırdırmak için ("Hamidiye Alayları") köy koruculuğu kurulur. Kontrgerilla icat edilir. Bütün bunlar neden ve niçin yapılır? Baskı altında tutulan sınıf ve tabakaları "ya tant susturmak için ya da kan kusturmak için." İdarecisi, siyasetçisi, ekonomisti hepsi de buna göre yetiştirilir ve şekillendirilirler. Yığınlar sefaletin pençesinde kıvrılarak bir avuç bey-paşa iğreti bir zevk-ü sefa içerisinde.

Bunların yanısıra bizim ülkemiz öylesine ilginçtir ki, bu ilginçlikler ülkede yaşayan insanlar da nasibini almışlardır. Toplumdaki sınıflar bile karışık, iç içe ve kozmopolittir. Bu sınıfları belirgin çizgilerle birbirinden ayırdetmek kolay değil, hatta imkansızdır! Bu ülkede sınıfların ayrıştırılması yalnızca bir kategorileştirme için yapılır yoksa örneğin bunların sınıfsal konumlarına göre siyaset üretmek için değil. Çünkü, bizim ülkemizde ne burjuvazi burjuvazidir -çünkü sermayeye sahip değildir ve emperyalizme göbekten bağımlıdır- ucubeleşmiş bir yara-

ktır. Ne toprak ağası toprak ağasıdır -çünkü bir toprak ağası olmasının yanısıra bir şeyh bir şih bir dede ve tefeci tüccardır- ve ne de proleter proleterdir. Çünkü sanayi gelişmediği için emperyalist kapitalist ülkelerdeki gibi bir proleteriyadan tam anlamıyla sözedilemez. Karşıt iki kutup arasında (proletarya-burjuvazi) ülke nüfusunun büyük çoğunluğunu temsil eden sıtım göbeğiyle küçük burjuvazi ve Emperyalizm ve Proleter Devrimleri Çağı öncesine ait bir sınıf, sefaleti ve cehaletiyle köylülük bulunur. Bu yüzden belli bir sınıfı temsil eden herhangi birinde bu sınıfa özgü özellikleri kolayca göremezsiniz. Oysa kapitalist-emperyalist ülkelerde sınıfların bu ayrımı son derece belirgindir. Orada şu kesimler proleter, bu kesimler burjuvazidir ve her birinin kendine has yaşam biçimleri kendine has kültürleri ve kendine has davranışları vardır. Ama bizim ülkemizde bu böyle değildir. Burjuvazi, burjuvalığının yanısıra bir ağadur. Ağa bir tüccardır, proleter aynı zamanda küçük mülk sahibidir, küçük burjuvazi aynı zamanda köylüdür vb. vb. sınıflardaki bu ikili karakter ve bu karmaşa onların hemen her türlü faaliyetinde de görülür. Burjuvazisi kömrad olduğu gibi proleteriyası da büyük öğretmen Marks'ın o ünlü tespitine ise pek uymaz. Bizim ülkemizde proleterlerin önemli bir kesiminin hâlâ toprakla bağları mevcuttur, önemli bir kesimi geçici işçilerde ya da mevsimlik olarak çalışır, önemli bir kesimi de fabrikada makinenin başında değil hizmet sektöründedir ve bunların yanısıra emeğini satmak istemesine rağmen satamayan milyonlarca işsizler ordusu bulunmaktadır. Bu insanların da bir anlamda zincirlerinden başka kaybedecekleri bir şeyleri yoktur. Ne var ki serserisinden lümpenine, ayyaşından bıçkınına kadar herkes de buradadır. Bu yüzden bunları bir sınıf kategorisinde ele almak zordur. Genel olarak işsizler ordusudur.

Yarı-feodal yarı- sömürge olan ülkemiz esasen bir köylüler ülkesidir. Bir yanda avuç kömrad burjuvazi ve büyük toprak ağası ve bir yanda ülke nüfusuna oranlanınca sayıca az proleterya, bir başka yerde ise ülke nüfusunun büyük çoğunluğunu temsil eden köylülük ve yanısıra küçük ve milli burjuvazi bulunmaktadır. Böyle olduğu içindir ki kömrad burjuvazi ve büyük toprak ağalarını alışıya etme mücadelesinde köylülüğün rolü belirleyicidir.

Köylülük klasik anlamda üç kategori içerisinde ele alınabilir.
-Zengin köylülük
-Orta köylülük
-Yoksul köylülük
Ülkemiz açısından;
Zengin köylülük, kendine yeterli toprağı

bulunan, bu toprağında kendisi de çalışmakla birlikte gündelikçi, yarıcı, kiracı ya da işçi çalıştırın ve işleten, kısmen modern tarım aletlerine sahip, kısmen de ürünü pazarlayabilen kesimdir. Bizim ülkemizde zengin köylülüğün çok az bir kesimi palazlanabilirken, önemli bir kesimi her geçen gün yoksullaşmakta, orta ve yoksul köylü-

Ülkemizde zengin köylünün yoğun olduğu bölgeler, Ege ve Trakya olmakla birlikte ülkemizin bütün bölgelerinde mevcuttur. Elimizde somut veriler olmadığı için bölgelere ilişkin kesin belirlemelerde bulunamıyoruz, sayısal rakamlar veremiyor ve belgeler arası farklılıkların bu yönlü orantılarını da kuramıyoruz.

Bizim ülkemizde, ne burjuvazi burjuvazidir, ne toprak ağası toprak ağasıdır. Karşıt iki kutup arasında (proletarya - burjuvazi)

Emperyalizm ve Proleter Devrimleri Çağı öncesine ait, ülke nüfusunun büyük çoğunluğunu teşkil eden, sıtım göbeğiyle küçük burjuvazi ile bir sınıf sefaleti ve cehaleti ile köylülük bulunur. Oysa kapitalist-emperyalist ülkelerde sınıfların bu ayrımı son derece belirgindir. Yarı-feodal yarı-sömürge ülkemizde ise bu ayrım belirgin değildir.

Yarıcılık, toprak ağasının veya zengin köylünün toprağının, ürünü yarı yarıya bölüşmek üzere orta ve yoksul köylülük tarafından ekilip biçilmesidir, ya da toprağın sahibi orta ve yoksul köylünün kendisine ait olmakla birlikte ürünün (tohumun) ağa veya zengin köylü tarafından verilmesi ya da orta veya yoksul köylüye toprağı işleyecek tarım aletlerinin ağa veya zengin köylü tarafından verilererek ürünün yarı yarıya bölüşülmesidir.

Kiracılık, toprağın belirli bir bedel karşılığında (ürün, para veya emek hizmeti karşılığında) kiralanmasıdır (bir veya daha uzun süreli olabilir). İşçi çalıştırma, ürün veya para karşılığında başkalarının toprağında mevsimlik veya daha uzun süreli çalıştırmaktır.

Bunun dışında angarya sistemi vardır ki buna daha çok toprak ağaları başvurmakta. Örneğin yakın geçmişte Urfa'da birkaç yüz köye sahip -ki bugün de hâlâ mevcuttur- ağalar ve hiç toprağına sahip olmayan yoksul köylüler vardı ve bunlar ağanın toprağında karın tokluğuna çalışırlardı.

Bunlardan ilk üçü feodal üretim tarzının ilişkileri iken işçi çalıştırma kapitalist üretim tarzının bir işlevidir.

Sömürü biçimleri para-rant, ürün-rant ve aynı-rant biçimindedir.

re giderek buralarda çeşitli işlerde (çoğunlukla inşaat sektörü ve ayak işlerinde, çalışan Kesimdir. Bunlar kırsal alanda proleteryanın en sağlam dayanaklarıdır. Ülkemizin özellikle Türkiye Kürdistanı'nda son derece yoğunlardır. Diğer bölgelerdeki aynı kesimlere nazaran ekonomik durumları daha kötüdür ve kişi başına düşen milli gelirden çok daha az pay alırlar, bu yüzden de bu bölgelerde sosyal kuruluş mücadelesine katılım ve destek daha fazladır. Bu fazlalığın iki önemli nedeni de 1- Ulusal sorunun varlığı 2-Yakın geçmişte köylü isyanlarının olmasıdır.

Bunların dışında zengin, orta ve yoksul köylülük kategorisine giren hayvancılık, meyvacılık, ormancılık, ticaret vs. ile uğraşan kesimler de vardır. Hayvancılık genelde Türkiye Kürdistanı'nda, meyvacılık Akdeniz, Ege ve İç Anadolu bölgelerinde yögundur. Bizim faaliyet bölgemizde (Dersim bölgesinde, Ovacık,Hozat, Çemişgezek, Nazimiye, Pertek, Pülümür, Tercan, Çayırılı) esas ağalık sistemi mevcut değildir. Bunlar içerisinde örneğin bir Çayırılı, Tercan, Pülümür bölgelerinde ağalık-beylik mevcuttur. Bu bölgelerdeki büyük toprak ağalarının sayısı bir elin parmağı kadar yoktur. Yine aynı bölgelerde zengin köylülük diğerlerine nazaran sayıca daha fazladır. Keza bir Ovacık-Hozat'taki orta ve yoksul köylülükle diğer bölgelerdeki orta ve yoksul köylülük arasında da çok büyük olmasa da nicel farklılıklar mevcuttur. (Bunu ülke genelinde ele aldığımızda bu farklılıklar çeşitli bölgelere göre daha belirgin bir biçimde kendisini gösterir.) Örneğin bir Erzincan'ın ova kesiminde birim aile başına düşen dayanıklı lüks tüketim-şeyaları daha fazla azdır bir Ovacık, Hozat, Pülümür'de daha azdır. Çemişgezek, Pülümür, Pertek bölgelerinde geçimini hayvancılıkla sağla-

yan aile sayısı daha yoğunluktadır.

Şu anda faaliyet sürdürdüğümüz Pülümür-Mazgirt-Nazimiye bölgelerinde toprak ağalığı yok, zengin köylülüğün sayısı son derece sınırlı, orta ve yoksul köylülük ise son derece yoğunluktadır. Yüzde sekseni (%80'i) modern tarım aletlerinden yoksundur. Bulunanlarda ise sayısı bir veya ikiyi geçmez. Toprak genelde kıraç ve verimsizdir, sulanabilen arazi son derece azdır. Toprak hâlâ ilkel tarım aletleriyle ve yanısıra traktörle işlenmekte, gübreleme, ilaçlama, tırmıklama ve toprağın nadaslanması ya hiç yapılmamakta ya da son derece sınırlı yapılmaktadır. Ürün orak veya tırpanla biçilmekte, ağırlıklı kesimi yük hayvanlarıyla taşınmakta, döven veya patosla ayrıştırılmakta, değirmenlerde öğütülmekte ve ürün kendi aile geçiminin sağlanması için kullanılmaktadır. Pazar için üretilmemektedir. Tipik bir kapalı köy ekonomisi mevcuttur. Ürünün bir kısmı pazara götürülerek satılsa bile bu tamamen evin diğer ihtiyaçlarını karşılamak için satılmaktadır. Varolan ilişki kapitalist bir ilişki (yani ürünün pazar için üretilmesi) değil tamamen feodal tipte bir ilişkidir. P-M-P(Para-Meta-Para) ilişkisi değil M-P-M(Meta-Para-Meta) ilişkisidir. Yani köylü ürünün bir kısmını pazara götürüp satmakta, karşılığında belirli bir miktarda para almakta, bu parayla da tekrar evin diğer ihtiyaçlarından olan temel gıda maddeleri (şeker, çay, tuz) ve giyim eşyaları almaktadır. P-M-P türünden ticari bir ilişki olması da bu ilişkinin feodal tarzda bir ilişki olduğu gerçeğini değiştirmez.

Örneğin ticari amaçlı kullanılan tefeci-tüccar sermayesi vardır. Ancak bu para gerçek anlamda bir sermaye değildir, birikmiş para olarak sermayedir. Bu para, sermaye olarak (değişen ve değişmeyen) değil, yani, üretken sermaye olarak değil, yalnızca ticari dolaşım aracı ve birikmiş para olarak sermaye işlevini görür. Bu para, birikmiş para olarak sermayenin kapitalist üretim tarzının bir ilişkisidir, yarı-feodal üretim tarzının bir ilişkisidir. Ticaret amacıyla kullanılan tefeci-tüccar sermayesi kapitalizmi geliştirmeye köreltir, köylülüğü mahveder onu yıkıma uğratar. Ticari amaçlı kullanılan bu tefeci-tüccar sermayesinin bağımlılık ilişkileri altında kapitalizmi geliştirmesi, kaplumbağa hızıyla bile değildir.

Bölgede (Pülümür-Mazgirt-Nazimiye) yetiştirilen ürünler buğday, arpa gibi tahıl ürünleri yoğunlukla olmakla birlikte fasulye, nohut, fiğ, mercimek üretilmekte ve küçükbaş hayvancılık yapılmaktadır. Bu bölgedeki hayvansal ürünlerde (peynir, yağ) örneğin bir Pertek'te hayvancılık yapıp da ürününün büyük bir kesimini tefeci tüccar eliyle pazara sürülmemekte tamamen kendi geçimleri için kullanılmaktadır. Buradaki hayvancılık her ailede ortalama elli-altmış küçükbaş hayvanın ve üç-beş tane büyükbaş hayvanın olması şeklindedir. Oysa bir Çemişgezek bölgesinde hayvancılıkla geçimini sağlayan ailelerin üç-yüz ve üç-yüz'den daha fazla küçükbaş hayvanları ve beş on tane büyük baş hayvanları vardır. Ancak bunlar bile hayvancılık kategorisinin altında kabul edilmelidir. Bu aileler esasen kendi geçimlerini sağlamak için uğraşmakta, çok az bir miktar para biriktirebilmekte, önemli bir kesimi ise her geçen gün yoksullaşarak (ürünün karşılığını alamaktan, tefeci-tüccar sömürüsünden, emek gücü azlığından, mera yok-

luğundan vb.) şehirlere göç etmektedir. Küçük işletmeciler hemen hemen hiç yoktur.

Özellikle orta köylülüğün yetersiz de olsa ekilebilir toprağı bulunmasına rağmen bu toprakların bir kısmı emek-gücü yokluğundan, modern tarım aletlerinin olmayışından, gübre vb. türü yan ürünlerin pahalılığından vb. işlenememektedir. Bir başka biçimi ise tarım aletleri ve toprağı olsa da aile nüfusunun kalabalık oluşu (geniş aile) ailenin orta köylü değil de yoksul köylü kategorisinde değerlendirilmemesi neden olmaktadır. Ya da bazıları az topraklı olup yoksul köylü kategorisinde olmasına karşın şehirde veya yurt dışında çalışan diğer aile bireylerinin katkıları nedeniyle orta köylülük düzeyinde bir yaşam sürdürmekte ve orta köylülük kategorisinde yer almaktadırlar.

Bu bölgelerde ağalık-beylik olmamakla birlikte toprak sorunu bir bütün olarak çözümlenmemiştir. Bu bölgelerde toprağın büyük bir bölümünün sahibi devlettir ve bu anlamda ağalığı bilfiil devletin kendisi yapmaktadır. Bu nedenle bu bölgelerde yaşayan köylülerimizin temel talebinin toprak olduğunu söyleyebiliriz. Yanısıra kan güvenliğinin sağlanması, baskı ve işkencenin ortadan kaldırılması, asimilasyona son verilmesi, tefeci-tüccar sömürüsünün ortadan kaldırılması gibi sosyal, siyasal ve ekonomik talepleri mevcutsa da bunlar toprak sorununun üzerinde şekillenmektedir.

Buralarda bulunan devlet arazisinin kamulaştırılması varsa özellikle büyük toprak ağalarının toprağının kamulaştırılarak

köylüye dağıtılması, atıl durumda bulunan toprakların işlenmeye açılması, drenaj kanalları yapılarak sulanması, modern tarım aletleriyle ekilip biçilmesinin sağlanması, gübrelenmesi, ilaçlanması ve ürünlerin kendi gerçek değeri üzerinden pazarlanması yönünde talepleri mevcuttur. Bu aynı zamanda tefeci-tüccar ve devlet sömürüsünün de ortadan kaldırılması anlamına gelmektedir. Yanısıra devletin gübreleme ilaçlama faaliyetlerine çok az bir bedel karşılığında katılması, yetiştirebilecek en iyi ürünlerin seçilmesi yönünde talepleri mevcuttur.

Bölgemizde tefeci-tüccar sömürüsüne örnek olarak peynir üreticilerini verebiliriz. Peynir üreticilerinin ürünlerini toplayan tefeci-tüccar hem ürünleri gerçek fiyatlarının çok altında almakta, hem ürün bedellerini zamanında ödememekte hem de kendisinin üreticiye sattığı ürünleri yüksek fiyatla satmaktadır. Ödenmeyen para tefeci-tüccar tarafından mal alım-satımında kullanılmakta ya da faize yatırılmaktadır. Böylece yan gelirler elde edilmektedir. Zamanında parasını alamayan üretici köylü ise başka yerlerde yüksek faizle borç para almakta böylece bir başka biçimde tefeci-tüccar ağına takılmaktadır. Zaten ödenmeyen bu paranın ülkenin ekonomik yapısından dolayı sürekli devalüasyona uğraması nedeniyle değeri düşmekte ve birkaç ay öncesine kadar şu kadar miktarda alınabilen şeyler bu kez aynı parayla daha az miktarda alınabilmektedir. Bu arada tefeci-tüccarın elinde bulunan malın değeri yükselmekte, bu mallar da üreticiler tarafından geç ödenmiş ve değeri düşmüş kendi paralarıyla satın alınmaktadır. Böylece köylü birkaç yönden kısıpaca alındığından hızlı bir biçimde yoksullaşmaktadır.

Aynı şeyleri örneğin bir Ovacık bölgesinde yapılan fasulye üretimi açısından da söyleyebiliriz. Orada da çark aynı biçimde dönmektedir.

Köylünün siyasal ve sosyal taleplerine ise konumuzla ilgili olmadığı için değinmiyoruz ancak bunların birbirinden kopuk, bağımsız, ayrı şeyler olmadığını da belirtmek istiyoruz.

Tüm bunların üstesinden gelmenin yolu köylü gerilla savaşı yoluyla Kızıl Siyasal İktidarı yaratmaktan geçmektedir. Partimiz bugün köylünün bu yönlü taleplerinin çok azına yanıt verebilmekte, çözümler sunabilmektedir. Tefeci-tüccar sömürüsünün önüne kısmen geçebilmekte, çeşitli ürünler için yine de gerçek değerinin çok altında olmasına rağmen fiyat belirleyebilmekte, modern tarım aletleri sahiplerine fiyat kır-

dırarak işlenmesini ve taşınmasını sağlayabilmektedir. Keza orman satımı konusunda da aynı şey geçerlidir. Tüm bunlar köylünün ekonomik temeldeki sorunlarının partimiz tarafından bugün için çözüme kavuşturabilen (çok cüzi olsa da) kesimleridir.

Bunların yanısıra bölge halkının partimizin siyasal kararlarına önemli oranda uyduğu konumuz farklı olduğu için değinmiyoruz. Ancak şunu bugünden de söyleyebiliriz ki bu aynı zamanda kızıl üsleri ve Kızıl Siyasal İktidarları adım adım inşa edilmesine doğru giden yoldur.

Bölgenin, ilçenin ve hatta her köyün, sosyo-ekonomik panoramasını ayrıntılı biçimde çıkarmak, bölgeye ilişkin politikalarımızı tespit ederken bunları da gözönünde bulundurmak ve genel politikayla bütünlüğünü ve uyumunu sağlamak şarttır. Yoksa bölge özgünlüğüne doğru kararlar vermemiz zorlaşır ya da kuşun taşa çarpması misali olur. Ancak her köyün yapısını tahlil etmek yerine genellikle birçok köy birbiriyle hemen hemen aynı düzeyde olduğu için bunların içerisinde bütün köylerin özelliklerini üzerinde toplama birkaç köyün incelenmesi ve tahlil edilmesi daha doğru ve daha kolaydır, çünkü buralara ilişkin elimizde veriler yoktur ve bizim de köyle ilişkili bu yönlü veriler toplayabileceğimiz yoktur.

Köylerdeki farklı tabakaların-aynı sınıfsal kategori içerisinde-ayrımını yapabilmek için kısıtlarımız şunlar olmalıdır.

1- Aile başına düşen toprak parçası,
2- Modern tarım aletlerinin ve hayvanların sayısı,

3- Aile nüfusunun sayısal bileşimi,
Bunların yanısıra hayvancılık ve ormancılıkla uğraşanların ekonomik durumlarını ve buna uygun düşen sınıfsal pozisyonlarını açığa çıkarabilmek için hayvan veya ormanların bedeli ile toprağın bedelini kıyaslayabiliriz.

Bu aynı zamanda önderimiz İbrahim KAYPAKKAYA'nın bilimsel bakış açısına ve diyalektik yöntemine bağlı kalarak ülkenin en ücra hücresine kadar nüfuz etmektedir. (Elbetteki buradaki tespitlerimizde eksiklikler bulunabilir, ancak bütünlüğü açısından doğrudur.) O bize ülke gerçekliğini ve KÜRECİK bölge raporunda olduğu gibi bölge gerçekliğini, sınıfların konumlarını ayrıntılı bir biçimde göstermiş ve tahlil etmiştir. Bize düşen görev bunu geliştirmek ve daha da detaylandırmak ve Onun emrettiği güzergahta emin adımlarla ilerleyerek kızıl bayrağı daha yükseltmek daha yükseltmek diktir.

Filistin halkı MLM silahını kavrayacaktır

İsrail Başbakanı İzak Rabin ile FKO lideri Yaser Arafat, Beyaz Saray'da düzenlenen şaşaalı "barış" töreninde, dünya halklarının karşısında hiç utanmadan, tospembe görünümlü süslü iğrenç bir mizansen sundular. Törene ön plana çıkan Arafat veya Rabin değil ama Clinton' du.

ABD'nin ünlü TV kanalları töreni naklen yayınlarken, törene İsrail ve FKO heyetlerinin yanı sıra ABD'nin eski başkanlarının, Rusya, Suriye ve Mısır temsilcilerinin de dahil olduğu 3 bin konuk ile 1300 medya çalışanı katıldı.

Anlaşmaya, Rusya ve ABD dışişleri bakanları Kozirev ile Christopher da "tanık" sıfatıyla imza koydular.

İsrail Başbakanı Rabin yaptığı konuşmada "Biz, annelerin, siz Filistinliler ile savaşırken ölen çocuklarımızı gömdükleri bir ülkeden geliyoruz ve artık açık ve yüksek sesle söylüyoruz: Bu kadar kan ve gözyaşı yeter. Silahlara veda" dedi. Arafat ise "Bu tarihi olayı fırsat bilerek, halkımın yararlanmak istediği özgürlük, adalet, insan hakları prensiplerini sizinle paylaştığımı söylemek istiyorum" derken, konuşması sırasında Rabin'e dönerek İsrail yönetimine ve İsrail halkına olan saygılarını da dile getirdi. Clinton'a ise, emperyalizmin Allahı olarak ABD'yi gördüğünden olsa gerek tam üç kez teşekkür etti.

Görüntüye kapılarak kendilerini bu sahte barış masallarına kaptıranlar hiç de az değildir. Gerçekten ifade etmek gerekir ki, ABD sadece ağır silahlarla bombardımanın değil ideolojik bombardımanın da en aşağılık ustalarından dandır. Tarihteki o ünlü "barış çabalarını" dile getirmek isteyen ABD, Camp David anlaşmasının mimarı Jimmy Carter, Gerald Ford ve "Körfez Fatihi" Bush'u da sahneye çıkarımayı ihmal etmedi.

Rabin'in mesajındaki zihniyet dikkat çekicidir. Rabin, sadece İsrail'i anaların çocuklarından bahsetmektedir. Buna şaşmamak gerekir. Zira o ve başında bulunduğu devletin tüm kanemcileri, Filistinlilerden insan diye söz etmemiş, onları sürekli ve ısrarlı bir biçimde terörist olarak lanse etmişlerdir. Hatta bazı konuşmalarında daha da ileri gidilerek tüm Araplar köpek olarak nitelendirilmiştir. İsrail en vahşi saldırılarında bile mutlaka gerekçeler üretirebilen aşağılık politikaları gütmektedir. Rabin'in sözlerini tarihin tanıklığına başvurarak çürütmek gereklidir.

BEBELERİ KANLA BELENEN KİM

12 Ağustos 1976' yı kim unutabilir? Doğu Beyrut'ta Hristiyan falanjistlerin hakimiyetindeki bölgede bulunan Tel-Zaatar Filistin kampı siyonistlerin ve emperyalistlerin alkışlarıyla hareket eden falanjistlerin 54 gün süren ağır silahlar eşliğindeki saldırılarıyla cehenneme çevirdi. 54 gün boyunca, mazlum Filistinlilerin kahramanca direndiler ama silah ve insan üstünlüğüne sahip falanjistler kampı ele geçirmeyi başardılar. Bu katliamların en büyük destekçilerinden Suriye diktatörü Esad ve ordusu elle-

rendeki kanı neyle temizleyeceklerdir?

Katliamlar unutulmamalıdır. Unutulmamalıdır ki bugün rol yapanların gerçek yüzleri olanca pisliğiyle ortaya çıksın. Yıl 1970, Ürdün'ün rüzgarına göre politika yapmakla ünlü kralı Hüseyin, tarih sayfalarına Kara Eylül olarak geçecek bir katliamın "onuruna" sahhip oldu. Kendisini devirme planları yaptıkları gerekçesiyle en az onbin Filistinli'nin kanını içti ve binlercesini Lübnan'a sürdü.

Deir Yasin, Kudüs'ün batısındaki 400 kişilik bir Arap köyüdür. İsrail eski başbakanı Begin'in bizzat komuta ettiği İrgun adlı örgütün siyonist kasaplar timi köyde yaşayan 254 kişiyi kadın, erkek, çocuk demeden katlettiler. Tarih 9 Nisan 1948'dir. Begin "Deir Yasin zaferi olmadan İsrail devleti de olamaz" sözlerinin sahibi olma "onurunu" taşıdı. Bu olayı takip eden 6 ay gibi bir sürede, siyonistler 400.000 Filistinliyi topraklarından sürdüler.

Ve Eylül 1982. Falanjist lider Cemayel'in öldürülüşünü fırsat bilen siyonistler Batı Beyrut'u işgal ettiler. Sabra ve Şatilla isimli kamplarda yaşayan Filistinliler, silahsız ve savunmasız oldukları halde üç gün boyunca boğazlandılar. Öldürülen insanların vücutları parça parça edilmiş, kamplar yakılmış - yıkılmıştı. Kadınlar tecavüz edilerek öldürülüyor, kurşunlanmış bebeler üstüste yığılıyordu. Yine Filistinlileri yoketme "onuru" siyonistlerin ve falanjistlerin oldu.

Bu mazlum ulusun, canını ve toprağını korumaktan başka bir amacı olmayan insanların suçu nedir? Emperyalizmin usaklarının döktüğü kanlarla "kutsal İsrail topraklarını" kirletmek midir? Şimdiye kadar vahşice saldıran hep İsrail olmuştur, toplu katliamları hep kendileri yapmıştır ve bu vahşetin aşağılık sorumluluğunu hep kendileri taşımıştır. Şimdi, Rabin kameralar karşısında sovalyemsi pozlar verirken başı dik durmaya çalışmaktadır ve ölen çocuklardan bahsederek, anaların duygularını sömürmektedir. Şimdi Esad, bu iğrenç barış masallarının taraftarı olmadığını hissettirmeye çalışmakta, sanki bağımsızlık fedaisi gibi pozlar atmaktadır. Şimdi cellatların kralı Hüseyin, güçlü ABD rüzgarının önünde eğilerek secdeye kapanmaktadır. Ve daha da önemlisi şimdi Arafat oraya buraya saygılarını ilerek ve kanla sulanmış toprakları satmanın en son aşamasını, tören kısmını yerine getirmekten çekinmemektedir.

TALAN EDİLEN TOPRAKLAR

Kutsal Topraklar olarak da bilinen Filistin, Akdeniz'in doğu kıyısında, kuzeyde Aşağı Litani Irmağından güneyde Gazze Vadisi'ne, batıda da Arabistan Çölüne kadar uzanan bir bölgedir. Bu toprakların talanı 1947'de başlamadı ama İsrail devletine can veren BM kararı bu döneme rastlar.

29 Kasım 1947'de BM Genel Kurulu, Filistin'in Araplar ve Yahudilerce kurulacak iki devlet arasında bölüştürülmesini, Kudüs ve çevresine de uluslararası statü verilmesini öngören ABD emperyalistlerine yönlendirilmiş bir kararını onayladı. Oysa Filistin'de 1 milyon 269 bin Araba karşılık 678 bin Yahudi yaşamaktaydı. Bu Yahudiler, 1. Dünya Savaşı sonrası, İngiltere'nin desteğiyle bölgede yerleşmişlerdi. BM Genel Kurulu'nun Arap çoğunluğunun isteğine aykırı olarak ülkeyi bölme kararı veremeye yetkili olmadığı yönünde Uluslararası Adalet Divanı'na yapılan tüm başvurular reddedildi. BM kararının hemen erdesinde, 1948 Mayıs'ında İsrail devletinin kurulduğu açıklandı ve yeni devlet birkaç saat sonra kadim dostu ABD tarafından tanıdı. Ertesi gün Suriye, Ürdün, Irak ve Mısır orduları Filistin'e gir-

Bir Filistin Halk Kurtuluş Cephesi gerillası, anlaşmayı protesto etmek için Arafat'ın portresini hançerliyor. Gerilla! Elindeki silaha kumanda eden siyaset önemlidir. Bu siyaset MLM işığında değilse, değil bıçak veya tüfek akla gelebilecek en ağır silah bile esaret zincirlerini parçalayamaz.

diler. Bu Arap ülkelerinin Filistin'e girmesi "Filistin topraklarını koruma uğruna haksız İsrail işgaline karşı savaş" olarak lanse edildi. Ama Suriye, Ürdün, Irak ve Mısır egemen sınıflarının, zayıf bir ava saldıran çakallardan farkı yoktu. Savaş sonunda İsrail 1947 planında öngörülen toprakların büyük kısmını, Ürdün Şeria'yı, Mısır Gazze Şeridi'nin kuzey bölümünü kendi topraklarına kattı. Filistinlilerin Arap "dostları", böylece Filistin'in toprak bütünlüğünü "korumuş" oldular. Bundan sonra da birçok savaş yaşandı, birçok çelişki yaşandı ama hep bu topraklar talan edildi, hep Filistinliler katliamlara uğradılar.

Şimdi durum nedir? Şimdi Filistinliler yurtsuzdur. Ellerindeki bütün topraklar Arap "dostları" ve İsrail siyonist ordusunun elindedir. FKO lideri Arafat, sadece Gazze üzerinde ve Batı Şeria'nın Eriha bölgesinde pazarlık yapabilmektedir. Batı Şeria'da 1 milyon Filistinliye karşılık yüz bin İsrailli, Gazze Şeridi'nde 800 bin Filistinliye karşılık 3 bin 3 yüz İsrailli yaşamaktadır.

Rabin ve Arafat'ın yaptıkları anlaşmaya göre iki ay içerisinde İsrail askerlerini Gazze ve Eriha'dan çekilmeleri hakkında anlaşma imzalanacaktır. Bu anlaşmadan sonra dört ay içerisinde İsrail askerleri çekilecektir. Dokuz ay içerisinde Filistinliler temsilci konseyi için seçim yapacaklardır. Beş yıl içerisinde de Batı Şeria ve Gazze Şeridi'nin nihai statüsüne ilişkin görüşmeler başlayacaktır. Ote yandan İsrail Batı Şeria'daki polis, sağlık, eği-

tim, vergilendirme ve turizm hizmetlerinin sorumluluğu Filistinlilere devredilecektir. Ancak sınırlarına karşı savaş "olarak lanse edildi. Ama Suriye, Ürdün, Irak ve Mısır egemen sınıflarının, zayıf bir ava saldıran çakallardan farkı yoktu. Savaş sonunda İsrail 1947 planında öngörülen toprakların büyük kısmını, Ürdün Şeria'yı, Mısır Gazze Şeridi'nin kuzey bölümünü kendi topraklarına kattı. Filistinlilerin Arap "dostları", böylece Filistin'in toprak bütünlüğünü "korumuş" oldular. Bundan sonra da birçok savaş yaşandı, birçok çelişki yaşandı ama hep bu topraklar talan edildi, hep Filistinliler katliamlara uğradılar.

Yapılan anlaşmadan önce, Filistin'i talan eden Arap ülkeleri böyle bir anlaşmanın müslüman Araplara karşı bir ihanet olduğunu defalarca dile getirdiler. Müslüman Kardeşler'in bir kolu olan "radikal" İslamcı Hamas, sonuna kadar İsrail'i silahlı mücadeleyi sürdüreceğine yemin etti. Ama bölgedeki yan-sömürge ülkelerin egemen sınıfları sadece kendi çıkarlarının İsrail lehine ihlal edileceğini düşünerek bu ikiyüzlü politikaları basırmışlardır ve "radikal" İslamcıların CIA ile ilişkilerini Dünya Ticaret Merkezi'nin baltalanması konusunu işlerken yeterince açıklamıştı. Anlaşmanın resmen duyurulmasından sonra bütün bu işbirlikçiler en derin saygılarıyla beraber anlaşmayı, gerçekte ise Amerikan emperyalizmi ile siyonist İsrail vampirlerini selamladılar.

YA MLM SİLAHI YA ESARET

Şimdi, anlaşma için FKO'nun başını çeken El Fetih hizbi öncülüğünde gerçekleştirilen anlaşmaya, FKO içerisinde yeralan hizplerden özellikle Filistin Halk Kurtuluş Cephesi karşı çıkmaktadır. Örgüt lideri Ahmet Cibril, Arafat'a, Enver Sedat'ın akibetini hatırlatarak tehditler yağdırmakta ve "Dünya-

da tek ben kalsam kendi ellerimle beynini dağıtacağım" şeklinde konuşmaktadır. Aslında, FKO içerisinde devrimci anlamda muhalefet yapacak hiçbir hizip kalmamıştır. Çünkü Temmuz ayının sonlarında Ortadoğu "barış" görüşmeleri için bölgeye giden ABD Dışişleri Bakanı Warren Christopher, FKO'yu oluşturan örgütlerin bir kısmından ayrı ve diğer kısmından ayrı olmak üzere iki öneri almıştı. Kabul edilen öneri, El Fetih hizbinin başını çektiği öneridir ve kabul edilmeyen Filistin Halk Kurtuluş Cephesi'ninkidir. Şimdi FHKC liderlerine sormak gerekir: Şartlarımız kabul edilmedi ama siz bu mazlum halkın çıkarlarını ABD gibi bir vahşet timsaliyle PAZARLIK konusu yaptınız mı, yapmadınız mı?

Bu anlaşma Filistin halkına ne vermektedir? Siyasi, askeri ve ekonomik olarak bütün iktidarın siyonistlere devri tesicillenmiş, üstü kapalı olarak Gazze ve Eriha dışındaki bütün Filistin topraklarının çakallara bırakıldığı kabul edilmiştir. Kısacası Filistin halkı, kendi topraklarının sadece bir kısmını olan Gazze ve Eriha'da bile turist yerine konmaktadır.

Ortadoğunun kızgın çelişkileriyle kavranan topraklarında milli burjuvazinin önderlik ettiği bağımsızlıkçı hareketlerinin uzun sürece yaşayacağına daha önce yazmıştık. MLM silahıyla tepeden tırnağa donanmış komünist partiler için bu tip çelişkiler iyi bir zemin teşkil ederler. Esaret kader değildir ve Filistin halkı er-geç MLM silahını kavrayacaktır.

